

Orman ve Av

Yıl: 2009 | Ocak - Şubat | Sayı: 1

ISSN 1302-040X

Küresel İklim
Değişikliği Sürecinde
Orman Mühendisliği
Geleceğin Mesleği Olacaktır.
Prof. Dr. Uçkun GERAY
1939 - 2009

Orman_{ve}AV

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
İKTİSADİ İŞLETMESİ TARAFINDAN
İKİ AYDA BİR YAYIMLANIR
Yıl: 2009 I Ocak - Şubat I Sayı: 1 I Cilt: 85 I
ISSN 1302-040X

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ ADINA
SAHİBİ
GENEL BAŞKAN
MUSTAFA YUMURTACI

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
ERDOĞAN ÖZER

EDİTÖR
SEZGİN ÖZDEN
ozden@forestry.ankara.edu.tr

YAYIN KURULU
Aydın GERİŞ
Erdoğan ATMIŞ
İsmet DAŞDEMİR
Sezgin ÖZDEN
Oktaç YILDIZ
Mehmet Ali BAŞARAN

Bilgilendirmek amacıyla üyelerimize
ücretsiz dağıtılır.

YÖNETİM YERİ:
TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
TUNA CAD. NO: 5 96410 KIZILAY/ANKARA
TEL&FAX
0312 433 84 13

www.tod-tr.org
tod@tod-tr.org
ormancilarder@ttmail.com

YAYIN KURULU E-POSTA
ormanveav@tod-tr.org

BASKI
KAYIKÇI OFSET
Cumh. Mh. Park Sk. Atakoç Apt.
No: 16 18100 / ÇANKIRI

Tel: 0 376 212 50 70
Fax: 0 376 213 19 88
e-posta: karatekin18@hotmail.com

GRAFİK TASARIM
Hadi CANBAZ
e-posta: okyanus-02@hotmail.com

İÇ KAPAK FOTOĞRAFI
İnternette

Editörden

Büyük bir bilim adamı ve ormancıyı kaybettik. Uçkun Geray meslek içinde olduğu kadar meslek dışı kamuoyunda da sevilen, sayılan görüşlerine değer verilen bir bilim adamıydı. Zamansız vefatı bu nedenle çok etkileyici oldu. 2001'de Ormançılık İktisadi Sosyal Çalışma Grubunu (ORMIS) kurmak için Ormancılığın sosyo-ekonomik alanında çalışan araştırmacılar olarak bir araya geldiğimizde içimizde en çok heyecanlanan oydu. Sürekli okur, kendisini geliştirir ve birikimlerini ulusal faydaya dönüştürmek için yazardı. Ölüm fiziksel bir gerçek. Ancak yetiştirdiği benim gibi onlarca orman ekonomisti görevi devralmıştır. Onun mirasını gerektiği gibi koruyup geliştireceğiz. Üzerinde önemle durduğu Ormis'i yaşatmak ve arzuladığı şekilde etkin bir konuma getirmek artık bizlerin görevi. Uçkun hocamıza Tanrıdan rahmet sevenlerine ve ailesine başsağlığı diliyoruz.

Ormançılık mesleği bir yerlere savruluyor. Nereye gittiğini, neden gittiğini inceleyen araştıran ise yok. Meslek mensupları on yıllardır bu kadar kötümser, bıkkın ve bezgin olmamıştı. Bakanlığın 2/B'den başka gördüğü bir şey yok. Orman işletmeleri ürettiklerini satamaz hale gelmiş zarar ayyuka çıkmış durumda. Mirasyediler gibi faiz gelirleriyle yaşar hale dönmüşüz. Faizden elde edilen gelirler mesleği kurtarmaya da yetecek mi? Ormançı meslektaşlarımız ağaçlandırma sahası denilerek AKP'nin seçim mitingine dönüştürülen bir toplantıya gitmeye zorlanıyor. Ormançılık öyle bir faaliyet alanıdır ki politika üstü tutulmazsa sonuçta oluşacak zarar bütün topluma zarar verecektir. Mesleği yönetenler bunu görmüyor maalesef.

Bu sayıda yer alan yazıların yazarlarına, yazıları editöryal olarak denetleyen Yayın Kurulu Üyelerine, bir makalede hakemlik yapan Prof. Dr. Aytuğ AKESEN'e ve dergiye katkıda bulunan herkese teşekkür edeyim ve saygılar sunuyorum. Mesleğimizi Haliç Üniversitesinde temsil etmeye başlayan Prof. Dr. A. Yücel ERYILMAZ'a da başarı ve yeni görev yerinde mutluluklar diliyoruz.

Doç. Dr. Sezgin ÖZDEN

İÇİNDEKİLER

1

Editörden - Doç. Dr. Sezgin ÖZDEN

Başyazı

2

3

İşte Budur...
Mehmet SANDIKÇI - İst.Eski Orm. Böl. Müd.

Kadastro Bitti

4

9

Ermenilerden Özür Dilemiyoruz.

Orman Yangınları Sempozyumu

12

16

Yeni Binamıza Taşındık

İspinoz *Fingilla coelebs* L. Dr. N. Kaan ÖZKAZANÇ

17

21

Sevgi Ağacı
Dr. Nurettin ELBİR

"Malltepe" Kimin Buluşu?

22

24

Yitirdiklerimiz - Uçkun GERAY

Uçkun GERAY'ın Ardından
Türkan DEVRAN

25

26

Bir Yıldız Daha Kaydı
M. Yaşar İNAN - TOD Dnt. Krl. Bşk.Hepimizin Başı Sağolsun
Sena TOPAL

27

29

Sümmani CAN'ı Kaybettik
Sezai KAYA - Orman Mühendisi

Kırsal Kalkınma

M. Metin ŞENOL - Orman Yük. Müh.

30

32

Tohumlar Fidana, Fidanlar Ağaca,
Ağaçlar Ormana, Ormanlar 2/B'ye

Ormanlar, Değişim ve Kavramlar

Emin GÜZENGE - Orman Amenajman Müh.

33

37

Hasan Ali YÜCEL'in Anısına
Osman GÖKÇEKıyıların Peyzaj Planlamalarındaki Önemi...
Betül ATAĞAN ÖZNAM - Araş. Görevlisi

38

46

II. Ormanlıkta Sosyo-Ekonomik Sorunlar Kongresi

Orman Köylerinin Sosyal ve Ekonomik...
Reyhan ACARTÜRK - Orman Mün.

48

BAŞYAZI YÖNETİM DÖNEMİMİZ SONA ERERKEN

Üç yıllık yönetim dönemimiz 18 Nisan 2009'da sona erecektir. Çalışma Programımızda binanın en geç 2006 yılı sonunda tamamlanacağı düşünülmüş, kalan iki yılımızda derneğin diğer etkinliklerine zaman ayrılabilceği, çaba harcanabileceği öngörülmüştü.

Bina inşaatımızın iki yıl gecikmesi ve bu gecikmede mücadelenin daha ziyade yasal ortamlarda yapılmaya çalışılması, bu yönde görevlendirilen avukatların bilerek ya da bilmeyerek sorunu çözmek yerine daha da karmaşık hale getirmeleri derneği maddi ve manevi ağır kayıplara uğrattı. Bu konuda tahmin edilemeyen harcamalar yapılmak durumunda kalındı. Bina inşaatının yönetim dönemimizin hemen hemen tamamını kapsamaması, yönetimin zamanının ve çabalarının çoğunluğunu buna ayırmasına neden oldu. Bu süreçte zaman zaman yorucu, yıpratıcı dönemler yaşadık. Dernek gereksiz yere yıpratılmaya çalışıldı. Yıllarca sanata ve sanatçıya gösterilen ilgi, verilen katkı hiçe sayılmış, 46 yıl bağrında barındırdığı Yeni Sahne Tiyatrosu'na ilişkin özverisi dahi hiçe sayılmış ve dernek "sanat düşmanı" ilan edilmiştir. Bugüne dek hiçbir dernek ya da örgüt Türkiye Ormanlılar Derneği gibi sanata ve sanatçıya destek vermemiş, katkı koymamıştır.

Derneğin 84 yıllık tarihi misyonu çirkin söylemlerle yok edilmeye çalışılmıştır, hem de kendi üyelerinin çabalarıyla.

Bu olumsuzluklara rağmen yönetim dönemimizde çok önemli etkinlikler gerçekleştirilmiştir. Yıllardır sürdürülen özverili, içtenlikli politikalar, siyasete payanda olmayan tavırları nedeniyle Türkiye Ormanlılar Derneği her kişi ve kesime güven vermiştir. Bu nedenle Ormanlılık Eğitiminin 150. yılı kutlamasında 9 orman fakültesi, dernek etrafında birleşebilmiş, çok önemli bir etkinlik ortaya konulmuştur.

Ormanlılık Eğitiminin 150. Yılı

kutlaması 9 orman fakültesinin dekan, öğretim görevlisi ve öğrencileri ile ormancılık meslek örgütleri, sivil toplum kuruluşları, Orman Genel Müdürlüğü yöneticileri, bakanlığımızda görevli meslektaşlarımız, birlikte olmanın gururunu yaşamışlar, Kongreyi ilgi ve beğeni ile izlemişlerdir.

Derneğin genç üye tabanının genişletilmesi için orman fakültelerinin çeşitli etkinliklerine katılmış, katkı verilmiştir.

Her yörede temsilcilikler oluşturulmuştur. Üyelerimizin yoğun olduğu illerimizde 3 kişilik temsilciler kurulu görevlendirilmiş, İstanbul'da Marmara Şubesi kuruluşu gerçekleştirilmiştir. Marmara Şubesi için Kadıköy'de geniş, ferah ve boğaza nazır bir daire 5 yıllığına kiralanmıştır. Trabzon temsilciliğimiz için de bir büro kiralanmış ve hizmete açılmıştır.

Belek'teki Rixos Oteli'nden objektif ölçütlere göre çok sayıda üyemiz yararlandırılmıştır. Yoğun turizm sezonu dışında üyelerimiz için dönem toplantılarına olanak sağlanmıştır. Bu şekilde dört dönem toplantısına ortam hazırlanmıştır.

Dergimiz Orman ve Av daha kaliteli ve içerikli yayımlanmıştır. Dernek yayını olarak da 5 eser yayınlanarak meslek kamuoyuna sunulmuştur.

Binamız her türlü zorluğa ve sıkıntıya rağmen çok kaliteli bir şekilde tamamlanmış ve hizmete açılmıştır. Dört kat otopark yapımı, yasal zorunluluktan kaynaklanmıştır. Başlangıçtaki "Kültür Projesi"nin gerçekleştirilebilmesi için yasal süreç başlatılmıştır. Üçüncü kat dışındaki birimler hizmete açılmıştır. Üçüncü katın kullanım ve değerlendirilmesi ilerideki aylarda üyelerimizin ortak kararı ile yapılacaktır.

Son yıllarda görev yapan yönetim kurulları çok büyük özveride bulunmuşlardır. Amatörce görev yapmalarına karşın dernek çıkarlarının korunması konusunda profesyonelce adeta savaş

vermişlerdir. Bu nedenledir ki hem Belek'te hem de Ankara'da çok güzel tesisleri kazandırmışlardır.

Artık derneğin kronikleşmiş sorunları çözülmüştür. Ekonomik yönden de güçlü bir kuruluşun alt yapısı hazırlanmıştır. Bundan böyle bu savaşım dernek amaçlarının gerçekleştirilmesi yönünde verilmelidir.

Önümüzdeki yıllardaki dernek çalışmaları ve programları konusunda iki kez geniş katımlı toplantılar düzenlendi. Bu toplantılarda alınan kararlar ve getirilen önerilerin dikkate alınarak dernek çalışma programlarının oluşturulacağına inanıyor, dikkate alınmasını istiyor ve bekliyoruz. Hatta bu toplantılarda derneğin 5 yıllık, 10 yıllık görevleri, vizyonu ve misyonu dile getirilmiştir.

İktisadi işletmemiz ile ormancılık çalışmalarına ormancılık dışı projelere, kırsal kalkınmaya yönelik projelere girmek istiyoruz. Bu konularda gelir sağlamaktan ziyade genç meslektaşlarımızı işlendirmek ve dernek çalışmalara katmayı amaçlıyoruz.

Fakültelerle başlatılan diyalogun yeni dönemde daha da gelişeceğine inanıyor, buna ilişkin programlarla bu çabaların sürdürülmesini istiyor ve bekliyoruz.

Yıllar önce Türkiye Ormanlılar Derneği'nin geçmişine yaraşır bir konuma getirilmesi, mesleki sorunların çözümünde meslek kamuoyunu harekete geçirebilecek, mücadele strateji etrafında örgütleri birleştirebilecek saygın bir yapıya kavuşturulması gereğine inandık. Derneğin yok olan ekonomik gücünü artırmayı bu amaçla istedik. On yıldır yapılan mücadelenin, ortaya konulan büyük özverinin arkasındaki neden bu idi. Şimdi sağlanan ekonomik kazanımların bu yönde kullanılması gereğini yineliyor ve gelecek yönetim döneminde faaliyetlerin ağırlıklı olarak bu doğrultuda olmasını bekliyoruz.

**TOD
YÖNETİM KURULU**

BİR LOKAL AÇILIŞI VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

İŞTE BUDUR . . .

Mehmet SANDIKÇI
İstanbul Eski Orm.Bölg.Md.

Trabzon Maçka'da çalıştığımız yıllarda, sevgili arkadaşım ve meslektaşım Sedat İBRAHİMAĞAOĞLU bir gün bana "Ağabey biliyor musun damga yaparken ben çok fazla sigara içiyorum. Bunca yılda yetişmiş bir ağaca damga vurdururken, acaba yanlış mı yaptım endişesiyle strese giriyorum" demişti.

Yaptığı damga nedeniyle sorgulanan hiçbir meslektaşımı hatırlamıyor olmama rağmen, belki de ilk kez kendi ayağının bastığı dağların doruklarında ve vadilerinde yaptığı işin sorumluluğunu yüreğinde duyan daha nice meslektaşımı, ayırımında kaçak kesilen bir ağacın kütüğü dibinde gözyaşı döken, doğa aşığı ve onurlu muhafaza memurlarımızı sevgiyle kucaklamak ve yanaklarından öpmek isterim.

Çetin doğa koşullarında bin bir özveri ile yaptığımız çalışmalarınız, sevinçleriniz, çığlıklarınız, başarılarınız, isyanlarınız, hepsi ama hepsi bir çamın ibresinde veya bir meşenin yaprağında takılı kaldı. Yeşile boyadığınız Anadolu bozkırından yükselen ağaçlar bile gökyüzüne açılan eller gibi dualarını fısıldayarak söylüyorlar.

Bütün bunların sonunda, henüz parasal değeri ölçülemeyen bir servetin içinden tertemiz süzülüp geldiniz. Bence sizler ormancılığın isimsiz ve sessiz kahramanlarıdır.

Hiç geçmeyecek sandığımız yıllar bir bakmışız sular seller gibi akıp gitmiştir. Giderken de acımasızca, insafsızca hoyratça gitmiştir. Gücümüzü, sağlığımızı alıp, yaşamımızın renklerini soldurup öylece gitmiştir.

Bir gün kaçınılmaz emekliliğimiz gelip kapımızı çalmıştır ve "BİR TATLI HUZUR" aradığımız yıllar başlamıştır. Birikimlerimizi, beynimizin kıvrımlarında

arkadaşlarımızla paylaşacağımız bir mekana, bir ortama sahip olmak hakkımız değil midir?

Sayın Mehmet BAYRAMOĞLU, TOD İstanbul Şubesi büro ve lokal açılışına beni davet ettiğinde, Beşiktaş'tan Kadıköy'e geçerken yolda ve gemide aklımdan bütün bunları geçirdim ve eski lokali düşündüm. Hiçbir zaman meslektaşlarıma yakıştıramadığım, içimi burkan ve acıtan bu yer demek ki terk ediliyordu. Acaba yeni yer nasıldı? Meslektaşlarıma yaraşır bir yer miydi? Beni bir hayli heyecanlandıran bu olayı bir an önce yaşamak istiyordum.

Kadıköy meydanının bitişiğinde yükselen binanın beşinci katına çıktığımızda "İŞTE BUDUR... İŞTE BUDUR... demekten kendimi alamadım. Lokal bizlere layık bir yerdi, manzarası müthişti ve doyumsuzdu. Belki de dünyanın en enteresan görümü karşımızdaydı. Kıtaların kesiştiği bu şehirde Asya'dan Avrupa'ya bakıyorsunuz. Tam karşınızda Ayasofya, Sultanahmet, Topkapı Sarayı, Sarayburnu, kısaca tarihi yarımada vardı. Marmara Denizi, boğaz girişi, haliç girişi, Haydarpaşa buradan daha bir harika görünüyordu.

Bu muhteşem manzaranın, günün her saati değişen renklerini izlemek ve tarihi yarımadadan güneşin batışını seyretmek, bu güzellikleri doya doya yaşamak geç de olsa bizler adına şüphesiz çok mutluluk veren bir girişim olmuştur.

Kalıcı mekanlara kavuşmak dileğiyle, başta Türkiye Ormancılar Derneği yöneticileri olmak üzere, aynı derneğin İstanbul şubesi yöneticilerine, Emekli Ormancılar Derneği İstanbul Şubesi yöneticilerine ve emeği geçen herkese şahsım ve İstanbul'da oturan tüm

KADASTRO BİTTİ

Yayın Kurulu

3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun bazı maddeleri 03.03.2005 tarihli ve 25744 sayılı resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe konulan 22.02.2005 tarihli ve 5304 sayılı kanunla değiştirilmiştir. Yapılan bu düzenleme ile 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun ormanlara yönelik 4. maddesinin 3. fıkrası ile 22. maddesinin son fıkrası değiştirilmiş ve kanuna geçici 7. madde eklenmiştir.

Bu kanun kapsamında ülkemizin kadastrounun üç yılda bitirilmesi hedeflenmiş, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun 39. maddesinin son fıkrası hükmüne göre ihale suretiyle tesis kadastro çalışmalarının yapılması planlanmış, yine Kadastro Kanunu'nda değişiklik yapılması hakkındaki kanununun değişen 3. maddesi ile de teknik ve idari orman sınırlarının tespitinin kadastro ekiplerince yapılacağı kararlaştırılmıştır.

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğüne hızlı bir şekilde gruplar oluşturularak ihale çalışmalarına başlanmış, akabinde kadastro çalışmaları başlatılmıştır. Çalışmalarda kadastro ekibine Orman Genel Müdürlüğü taşra teşkilatınca görevlendirilen en az iki orman mühendisi katılımı ile çalışma alanındaki ormanların bu ekipçe sınırlandırma ve tespitleri yapılarak, 30 günlük kısmi ilan sonunda bu alanlarda da orman kadastro yapılmış sayılmıştır. Yapılan kısmi ilanla köyün çalışma alanındaki ormanlar 1/5000 kadastro paftalarına işlenerek köye asılmıştır. Bu paftalarda herhangi bir mevki adı yazılmadığından, köylülerin orman sınırının nereden geçtiğini bilmelerine imkân yoktur. Köylülere gerekli açıklama yapılmamış, köylüler askı ilanını yeterince (hatta hiç) anlamamış, itiraz haklarını kullanmadan askılar kesinleşmiştir.

Kadastro çalışma alan sınırının, kadastrouna başlanacak köy veya mahallenin idari sınırları dikkate alınmadan belirlenmesi, bazı gruplarda 5-6 köyü kaplamış, diğer bir ilin sınırlarına geçmiş, köylü arazisinin hangi çalışma alanı sınırları içerisinde kaldığını öğreninceye kadar itiraz süresini geçirmiştir.

Köylülerin tapuları yeterli inceleme yapılmadan, "tatbiki mümkün değil, araziye uygulanamadı" gerekçeleri ile hiç değerlendirilmeyerek ellerinden alınmalarına sebep olunmuştur.

Eski tapuların tatbikinin mümkün olmaması,

ekonomik sıkıntılardan büyükşehirliere göçler, köylülerin atalarından kalan uzun yıllar ekilip biçilen tarlaların terk ile yabanlaşması, orman fidanları geldiği iddiaları ile kişiler adına tapulamaya tabi tutulmasını engellemiş, itirazları önlemek amacıyla da, Orman

Kadastro komisyonları gelip bu yerleri 2/B maddesi ile orman dışına çıkaracak sorunuzu çözecek diyerek hem haksız bir beklenti içine sokmuşlar, hem de köylülerin dava açmalarını engellemişlerdir. Bu yerlerin 2/B maddesi ile orman dışına çıkarılacak yerlerle ilgili şartları taşıyıp taşımayacağını düşünmemişlerdir. Akabinde gelen Orman Kadastro komisyonları şartları taşımadığından 2/B madde uygulaması yapmamışlardır.

Orman kadastrounda tecrübeli, ehil kimselerin orman sınırlarını belirlemede görev almaması, akabinde türlü sorunları getirmiş, orman sayılması gereken yerler orman sayılmamış, orman sayılmaması, tarım alanı olması gereken yerler de orman sayılmış, sayısız davaların yolu açılmıştır. Köylülerin olması gereken, ormanla ilgisi olmayan bu yerler de 2/B maddesi çalışması yapılarak (köylünün kendi arazisi) orman dışına çıkarılmıştır.

Köylülere "orman askısına itiraz etmeyin, yüklü miktarda maddi kaybınız olur, kazanma şansınız yok" denilerek tespitlere itiraz etmeleri engellenmiş, yanlış yönlendirilmişlerdir. Gerçekten, ortalama bir milyarı aşacak dava açma masrafları, bilirkişi ücretleri, arazisini satsa bu parayı alamayacak olan köylüyü, mahkemeden uzak tutmuştur.

5831 sayılı Tapu Kanunu ile bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına dair kanun, Resmi gazetenin 27.01.2009 tarih ve 27123 sayılı nüshasında yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Kanunun 9 uncu maddesinin geçici 7 inci maddesinde "Bu kanuna göre yapılacak çalışmalardan önce 6831 sayılı Orman Kanununa göre başlanan orman kadastro, bu kanunun 4 üncü maddesine göre sonuçlandırılır." hükmünü getirmiştir.

Orman köylümüze tekrar geçmiş olsun.

Anayasamız 2nci maddesi "Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel kriterlere dayanan,

demokratik, laik ve SOSYAL bir hukuk devletidir".der.

Kadastro bitti.

İKİ TESPİT

5831 sayılı Tapu Kanunu ile bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına dair kanun tasarısı, resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu kanunla yapılan değişikliklerle, O.G.M'nin taşra örgütünün görevleri ve sorumlukları artmıştır. Kanunları bilmek, araştırmak, en iyi şekilde, eksiksiz uygulamak, hepimizin görevidir. Ancak çok çeşitli iş kalemleri ile uğraşan taşra teşkilatının, uzun zaman ayırıp, kadastro gibi uzmanlığı gerektiren konularda karar verebilmesi hiç de kolay değildir.

Bu bağlamda incelediğim, 5831 sayılı kanunun uygulamasında dikkat edilmesi gerekli iki hususa değineceğim.

TESPİT 1

5831 sayılı kanununun 9 uncu maddesi ile 3402 sayılı kanunun geçici 7inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE -8-Bu kanunun yayımı tarihinden önce yapılan tapulama veya kadastro çalışmalarında tespit dışı bırakılan tapuda kayıtlı taşınmazlar ile kamu kurum ve kuruluşlarına ait yerlerde ve çalışma alanı içinde orman olduğu gerekçesiyle tespit harici bırakılan alanlarda, daha sonra kesinleşen orman kadastro sonucunda orman sınırı dışında kalan tapulu ve tapusuz taşınmazların 3402 sayılı kanun hükümlerine göre kadastro yapılar.

Bu kanuna göre, orman kadastro komisyonlarınca orman sınırı dışında bırakılan taşınmazların, kadastro ekiplerince kadastroya tabi tutulmasına imkân tanınmaktadır.

Mülga 766 sayılı tapulama kanununun 2 inci maddesine göre ormanların Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü (T.K.G.M) tarafından tapulama veya kadastroya tabi tutulması mümkün bulunmadığından çalışma alanı sınırı içinde kalan bu nitelikte yerler tespit harici bırakılmaktaydı.

Taşınmazın tahdit dışında kalması o yerin orman olmadığı şeklinde kabulünü gerektirmez. İlgili tapulama kanununun 2 inci maddesinde "ormanların tespit dışı bırakılması zorunludur" dendiğinden taşınmaz kanunun amir hükmü gereği orman olarak tespit dışı bırakılmıştır.

Kaldı ki 3116 sayılı kanun sadece hâsılat ürünü veren ormanları sınırlamış, 4785 sayılı kanun ile de istisnalar haricinde tüm ormanlar devletleştirilmiştir. 6831 sayılı kanuna göre herhangi bir nedenle orman sayılmayan yerlerin, orman sınırları dışında kalmış ormanların kadastrolarının her zaman orman kadastro komisyonlarınca yapılacağı hüküm altına alınmıştır.

T.K.G.M 5304 sayılı kanunla değişik 3402 sayılı kanunun 4 üncü maddesi 3 üncü fıkrasına göre yaptığı orman kadastrounda, orman tahdidi ile 2/B madde uygulaması yapılmış kesinleşmiş yerlerde, herhangi bir sebeple orman sınırları dışında kalmış ormanların, tekrar orman olarak sınırlandırma ve tespitlerini yapmaya yanaşmadığı duyumları alınmıştır. Uygulamada T.K.G.M unutulmuş ormanlar olduğunu kabul etmeyebilecek, mevcut tahdide göre orman idaresini bilgilendirmeden de çalışmalarını yapabileceklerdir. Herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalan ormanların orman kadastrounu 6831 sayılı orman kanunu Orman Kadastro Komisyonlarına verdiğinden T.K.G.M böyle bir görev üstlenemeyebilecektir.

İşletme müdürlüklerinin bu gibi çalışmaları takip edip çalışmayı, ekibe eleman görevlendirerek veya itirazlarını zamanında yaparak, takip etmelerinde büyük yarar vardır.

TESBİT 2

6831 sayılı orman kanununun 9 uncu madde yedinci fıkrası "Orman tahdidi veya kadastro yapılar ilan edilerek kesinleşmiş yerlerde, vasıf ve mülkiyet değişikliği dışında aplikasyon, ölçü, çizim ve hesaplamalardan kaynaklanan yüzölçümü ve fenni hatalar tespit edildiğinde, bu hatalar O.G.M'nin bilgisi ve denetimi altında orman Kadastro Komisyonlarınca düzeltilir. Düzeltme 10 uncu maddeye göre ilan olunur. İlan tarihinden itibaren 30 gün içinde düzeltmenin kaldırılması amacıyla sulh hukuk mahkemesine dava açılmadığı takdirde yapılan düzeltme kesinleşir. Düzeltmelerde 11 inci maddedeki hak düşürücü süre aranmaz.

(Ek fıkra:27.01.20095831/3) 3402 sayılı kadastro kanununa göre kadastroya başlanan çalışma alanlarında evvelce kesinleşmiş olan orman haritalarının kontrolü sonucunda tespit edilecek hesaplamalardan kaynaklanan yüzölçümü hataları 3402 sayılı kanunun 4 üncü maddesine göre oluşan kadastro ekibince düzeltilir. Diğer vasıf ve mülkiyet değişikliği dışında kalan aplikasyon, ölçü ve çizimden kaynaklanan yüzölçümü ve fenni hatalar ise kadastro

müdürlüğünce mahalli orman kuruluşuna bildirilir. Bildirim tarihinden itibaren 15 günlük süre içerisinde Orman Kadastro Komisyonu görevlendirilir" şeklindedir.

3402 sayılı kanununun 8 inci maddesinde ise; (Ek fıkra 27.01.20095831/8 md. Ek madde/4 1.2.3.4 bentleri)" 6831 sayılı orman kanununun 20/6/1973 tarihli ve 1744 sayılı kanunla değişik 2inci maddesi ile 23.9.1983 tarihli ve 2896 sayılı, 5.6.1986 tarihli ve 3302 sayılı kanunlarla değişik 2inci maddesinin (B) bendine göre orman kadastro komisyonlarınca hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerler, fiili

yerlerin sınır nokta ve hatları, orman kadastro tutanakları esas alınmak suretiyle orman işletme müdürlüğünce görevlendirilecek en az bir orman yüksek mühendisi ya da orman mühendisinin iştirak ettirildiği kadastro ekibince zemine aplike edilir. Bu çalışmalar sırasında kadastro veya orman haritalarında düzeltmeyi gerektiren tutanak, pafta ve zemin uyumsuzluğunun tespiti halinde yukarıda oluşturulan kadastro ekibince teknik mevzuata uygun hale getirilir. Bu çalışmalara kadastro kontrol mühendisi de iştirak ettirilir. Çalışma sonucunda bir zabıt düzenlenir ve bu zabıt ekip görevlileri ile kontrol mühendisi tarafından birlikte imzalanır. Düzeltme

kullanım durumları dikkate alınmak ve varsa üzerinde muhdesatın kime veya kimlere ait olduğunu ve kim veya kimler tarafından ne zamandan beri kullanıldığı kadastro tutanağının beyanlar hanesinde gösterilmek suretiyle, bu kanunun 11 inci maddesinde belirtilen askı ilanı hariç diğer ilanlar yapılmaksızın öncelikle kadastro yapılarak hazine adına tescil edilir. Bu maddeye göre yapılacak kadastro çalışmaları ikinci kadastro sayılmaz.

Bu maddeye göre yapılacak kadastro sırasında orman ve hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan

işlemleri orman mevzuatı ile tapu ve kadastro mevzuatına göre yapılmış ve bu kanununa göre yapılacak askı ilanı ile de ilan ve tebliğ edilmiş sayılır.

Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerler, daha öncesi tescil edilmiş olduğuna bakılmaksızın Maliye Bakanlığının talebi üzerine, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce fiili kullanım durumları dikkate alınmak suretiyle ifraz ve/veya tevhit de yapılabilir. Bu işlemler sırasında, orman ve kadastro haritalarında tespit edilen fenni hatalar, yukarıdaki üçüncü fıkrada belirtilen usul ve esaslara göre düzeltilir" hükümlerini

ihtiva etmektedir.

Özetlenirse Orman Kanununun 7 inci maddesinin birinci fıkrası orman kadastro ve 2inci madde uygulamaları ile ilgili olarak orman kadastro kesinleşen yerlerde tespit edilen fenni hataları düzeltilmesi işlerini orman kadastro komisyonları tarafından yapılacağını hüküm altına almıştır.

3402 sayılı kadastro kanununun 8inci maddesi ek madde 4 ile de; hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin kadastro ve tescili sırasında, kadastro ve orman haritalarında düzeltme işlerinin, 5304 sayılı kanunla değişik 3402 sayılı kanuna göre oluşturulan kadastro ekibince yapılacağını hüküm altına almıştır.

Orman haritaları sınır tutanakları nedeniyle özellik arz etmektedir. Orman haritasının aynı zamanda sınır tutanağına uygunluğunun ya da aykırılığının değerlendirilmesi kadastro müdürlüğü bünyesinde değil orman kadastro komisyonlarınca yapılması daha uygun olacaktır. Dolayısıyla hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin tescili esnasında tespit edilen fenni hatalar mutlaka 4999 sayılı yasa ile değişik 6831 sayılı kanunun 9 uncu maddesi gereğince orman kadastro komisyonlarınca yapılmalıdır.

Yukarıda 6ncı paragrafta 6831 sayılı yasanın 9 uncu maddesinde düzeltme işleminin usul ve esasları belirtilmiş, teknik hataların düzeltme işleminin O.G.M'nin bilgisi ve denetimi altında yapılacağı ve düzeltme işlemi yapma görev ve sorumluluğunun Orman Kadastro Komisyonlarına ait olduğu belirtilmiştir.

3402 sayılı kadastro kanununun 8inci maddesine eklenen ek madde-4'te 3402 sayılı kanununa göre oluşturulacak ekip tarafından düzeltmelerin yapılacağını hüküm altına alınması ekipte görevlendirilecek Orman Yüksek Mühendisi veya Orman Mühendisinin, düzeltilecek teknik ve fenni hatalar hakkında yeterli bilgisi bulunmayacağı gibi, 6831 sayılı kanunun gerekse 3402 sayılı kanunun ilgili madde metinleri birbirleriyle çelişkiye düşecektir. Yasada yer almasa da düzeltme işlemlerinin O.G.M'nce görevlendirilecek Orman Kadastro komisyonu katılımı ile kadastro ekibince yapılması hukuki birliktelik sağlayacaktır.

Orman kanunlarına göre yapılan orman kadastro çalışmalarının uzmanlık gerektirmesi, ormancılık eğitimi almış, kadastro konusunda yıllarca çalışmış bilimsel ve teknik bilgiye sahip orman mühendislerince

üretilmesini zorunlu kılmaktadır. O.G.M'nin geçmişte yaptığı, orman kadastro çalışmaları, gayet başarılı çalışmalardır. Tescil sorunu kurumun tescil mevzuatına geç uyum sağlamasından kaynaklanmıştır. Orman kadastro komisyonlarının bu gecikmede vebali yoktur. Yüksek yargı organları bugün bu çok eskiden, mevcut imkânlarla yapılan orman kadastrolarının en doğru kadastro olduğunu ve bu çalışmaların orman sınırlarını belirlemede esas olduğunu vurgulamaktadırlar.

Mevcut yasa karşısında, işletme müdürlükleri bu gibi çalışmaları çok iyi takip ederek herhangi bir hak kaybına sebep olunmaması, sorumlu durumda kalınmaması için ellerinden gelen gayreti sarfetmeliler, gerekirse bu konuda teknik ve fenni hataları yeterince bilgi sahibi olmadıklarını belirtip, Orman Kadastro Komisyonu görevlendirilmesini istemelidirler.

2/B MESELESİ İLE İLGİLİ BİR ÖNERİ

2/B maddesine göre orman sınırları dışına çıkarılacak ve çıkarılamayacak yerler, orman niteliğinin devamı, 2/B maddesi uygulamalarında nitelik belirleme ölçütleri ile çalışma esaslarını belirleyen Orman Kadastro Komisyonunun Uygulanması Hakkında Yönetmeliğin yedinci bölümü uyarınca orman kadastro komisyonları 2/B incelemelerini yapmaktadırlar.

Kanun ve Yönetmelik uyarınca 2/B maddesi ile orman sınırları dışına çıkarılması istenilen yerde komisyon:

1- Bu yerin öncelikle 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybedip kaybetmediğini,(yönetmelik, madde:35-31.12.1981 tarihinden önce üzerinde ağaç, ağaççık toplulukları bulunmayan ormancılık faaliyetleri ve ekonomisi yönünden orman kurulmasında yarar olmayan yerler bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş sayılır).

2- Bu yerin 31.12.1981 tarihinden önce niteliğini kaybettiğini tam olarak ortaya koydu ise, yerin tarla, Bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (Antep fıstığı, çam fıstığı) gibi çeşitli tarım alanları veya otlak, kışlak, yaylak gibi hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler ile şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim alanlarından herhangi birine dönüşüp dönüşmediğini,

3- İkinci maddede sayılan yerlere dönüştü ise halen bu özelliği taşıyıp taşımadığını,

4- ikinci maddede sayılan yerlere dönüştü ise, bu

hali ile kullanılmasının orman olarak muhafazasından daha yararlı olup olmadığını, inceler.

Bahsedilen unsurlardan herhangi birini taşımıyorsa, başkaca bir araştırma yapılmadan o yerde 2/B madde uygulaması yapılmaz.

O.G.M' nün Orman Kadastro ve 2/B madde uygulamalarında genel ilkeler konulu talimatın 23'cü maddesinde, gerek orman kadastro çalışmalarında gerekse orman sınırları dışına çıkarma işlemlerinde yerleşik Yargıtay kararlarından yasa ve yönetmelik maddelerinden kesinlikle ayrılılmayacağı vurgulanmıştır.

Yargıtay 20. Hukuk Dairesinin yerleşik içtihatlarında (Yargıtay 20. Hukuk dairesi 2001/7370,2001/8299K sayılı ilamı gibi) "dava konusu taşınmaz üzerinde el çekildiği takdirde taşınmaz üzerinde ormana dönüşme olgusunun mevcut olup olmadığı, ormanın meydana gelip gelmeyeceği araştırılmalıdır." kararı gereği Kadastro Mahkemeleri 2/B maddesine itiraz davalarında bilirkişilerden ek rapor düzenlenmesi istenilerek, dava konusu taşınmaz üzerinde ormana dönüşme olgusunun mevcut olup olmadığı, ormanın gelip gelmeyeceğinin araştırılması sağlanmıştır.

Bu içtihadı uyan mahkemeler 2/B madde itiraz davalarında bilirkişilerden dava konusu yerden el çekildiğinde tekrar ormana dönüşme olgusunun gerçekleşeceği belirtildiğine dair bilirkişi ek raporlarına dayanarak, 6831 sayılı yasanın 2/B maddesi şartları mevcut olmadığı, dava konusu yerin bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak yitirmediği görüş ve kanaati ile Yargıtay tarafından da onanan, dava konusu yerlerin orman sayılan yerlerden olduğuna dair kararlar vermişlerdir.

Orman dışına çıkarma uygulamalarının esas ve usullerini değiştiren bu Yargıtay 20. Hukuk Dairesinin yerleşik kararının orman kadastrounun uygulanması hakkında yönetmeliğe eklenmesi uygulamada tek seslilik sağlayacaktır. Kanun ve yönetmelik uyarınca 2/B maddesi ile orman sınırları dışına çıkarılması istenilen yerde komisyon beşinci madde olarak bu hususu sorgulayacaktır.

Orman dışına çıkarma işlemlerinde hukuki ihtilaflar çıkması, yapılan uygulamaların dava yolu ile iptal edilmesi emek, zaman ve maddi kayba sebep olmakta, idarenin güvenilirliğini, otoritesini, saygınlığını zedelemektedir.

Orman dışına çıkarma uygulamalarının objektif ölçütlere kavuşturulması, komisyonların hatalı karar almasını önleyecek, orman varlığının azalmasına da yol açmayacaktır.

ERMENİLERDEN ÖZÜR DİLEMİYORUZ

Türkiye Ormancılar Derneği Antalya Temsilciliğinin de dahil olduğu Anadolu Ulusal Uyanış ve Dayanışma Platformu bir grup aydının başlattığı “Ermenilerden Özür Diliyoruz” kampanyasına karşı “Özür Dilemiyoruz” kampanyası başlattı. Yavuz Özcan Parkında imza toplayan platform, toplanan imzaları Avrupa Birliği ve Birleşmiş Milletlere göndererek kamuoyu oluşturmayı hedefliyor.

Osmanlı İmparatorluğunun çöküşün başlangıcı olan 1839-1880'li yıllar arasında emperyalist güçlerin açık desteği ile Ermeniler kışkırtılmış, eğitilmiş, silahlı

Ermeni çeteleri dış güçlerin desteği ile 1880'den itibaren Anadolu'nun birçok illerinde, köylerinde kanlı eylemlere başlamışlardır. 1920 yılına kadar yüz binlerce Türk Müslümanların, yaşlı, genç, hamile, çocuk demeden yaklaşık 500-550 bin Türk'ün öldürülmesi Ermeni çeteleri tarafından gerçekleştirilmiştir. Doğu Anadolu'da, Güneydoğu Anadolu'da, İç Anadolu'da, Doğu Akdeniz bölgesinde önemli 25-30 ayaklanma, işgal ve katliam gerçekleştirilmiş bu baskın ve katliamlarda 500 binin üzerinde Türk Müslüman halk öldürülmüşlerdir.

çeteler oluşturulmuştur. Ermeni çeteleri dış güçlerin desteği ile 1880'den itibaren Anadolu'nun birçok illerinde, köylerinde kanlı eylemlere başlamışlardır. 1920 yılına kadar yüz binlerce Türk Müslümanların, yaşlı, genç, hamile, çocuk demeden yaklaşık 500-550 bin Türk'ün öldürülmesi Ermeni çeteleri tarafından gerçekleştirilmiştir. Doğu Anadolu'da, Güneydoğu Anadolu'da, İç Anadolu'da, Doğu Akdeniz bölgesinde önemli 25-30 ayaklanma, işgal ve katliam gerçekleştirilmiş bu baskın ve katliamlarda 500 binin üzerinde Türk Müslüman halk öldürülmüşlerdir.

Birinci Dünya Savaşı öncesi ve Birinci Dünya Savaşı devam ederken Rus askerleriyle işbirliği yaparak Türk askerlerini arkadan vurmuşlardır, ayrıca Anadolu'nun işgalinde Fransızlarla, İngilizlerle, Yunanlılarla işbirliği yaparak Türk halkını katletmişlerdir.

Savaş halinde işgalcilere ve isyancı çetelere karşı önlem alan Osmanlı yönetimi daha fazla ölüm ve katliamları önlemek için, zamanın koşullarına uygun olarak isyankar işbirlikçi Ermenilere karşı önlemler almış Nisan 1915 tarihinde zorunlu göç uygulamasına başlamıştır.

Osmanlı yönetimi içerisindeki kırıngılık, dargınlık, isyan ve katliamları önlemek ve birliği sağlamak için her türlü önlem alınmıştır. Bunca olayları, ihanetleri görmezden gelmek Türk ulusuna, halkımıza, kahramanlarımıza, şehitlerimize, torunlarımıza karşı yapılan en büyük haksızlık, ahlaksızlık ve hainliktir. Sözde aydınlar Ulusumuza, Türkiye Cumhuriyeti'ne, dirliğimize, birliğimize karşı Sevrçilerle birlikte çalışma yapmış Vatanımıza karşı ihanet etmişlerdir.

Bugün Ermenilerin Türkiye'de aynı eylemlere

ÖZÜRE TEPKİ

Sözde Ermeni soykırımı iddialarına yönelik başlatılan "Ermenilerden özür diliyoruz" kampanyasına Antalya'daki sivil toplum kuruluşları tepki gösterdi.

■ Yavuz Özcan Parkı'nda toplanan Antalya Ulusal Uyanış Platformu üyeleri ve destek temsilcileri, bir hafta süreyle imza topluyor. Türk Üniversitesi Kadınlar Derneği Konyaaltı Şube Başkanı Alev Küner, imzaları Avrupa Parlamentosu'na gönderileceğini söyledi.

Topluluk üyeleri, vatandaşlara Türk Bayrağı dağıtı, imza topladı.

girişecek güçleri yok. Emperyalist güçlere karşı dünyada ilk defa ulusal bağımsızlık savaşını başlatan, başaran Türk ulusunu cezalandırmak, Türkiye Cumhuriyeti'ni bölmek için soykırım saçmalığını kabul ettirip arkasından tazminat talebi, arkasından toprak

taleplerini devam ettirebilmek ve gerçekleştirebilmek için imzacı sözde aydınları taşeron olarak kullanmışlardır.

Türkiye Cumhuriyeti yönetimi, Ermeni iddialarına karşı her iki devlette bulunan belgelerin tarafsız tarihçiler tarafından incelenmesini istemektedir. Ermeniler ise karanlığı aydınlatacak bu önemli öneriye şu an olumlu yanıt vermemişlerdir. Temmuz 1918 - Ağustos 1919 tarihleri arasında 13 ay Ermeni devletinin ilk başbakanı Ohennes Kaçaznuni'nin 1921 yılında Taşnak partisi, Bükreş'te neler yaptık, nerede hata yapıldı, ne yapmalıydık konularının konuşulduğu bir konferans toplantısında Ermeni Taşnak Partisi'nin en önemli liderleri, tarihçiler bu kongreye raporlar sundular.

Bu kongreye; Ermeni devletinin ilk başbakanı Kaçaznuni'da bu kongreye önemli bir rapor sundu. "Taşnaksutyun artık yapacağı bir şey yok" adını taşıyan 128 sayfalık el yazısıyla yazılı bu rapor, bugün Ermenistan'da yasaktır. Avrupa ve ABD'de kütüphanelerinde kitabın ismi var kendisi yoktur. Rapor imha edilmiştir. Bu rapor Sovyet Rusya'da basılmıştır. Rus Devlet Arşivinde bulunmaktadır. Rapor uzun süre gizlenmiş 2006 tarihinde Türkçeye çevrilerek Ermeni yalanlarını ortaya çıkarmıştır. Raporda 1914 sonlarında Türkiye savaşa girmemişti. Güney Kafkasya da gönüllü birlikler oluşturmaya başlandı. Ermeni Taşnaksutyun partisi birliklerin oluşturulmasında ve Türkiye'ye karşı saldırılarda aktif biçimde katıldı.

Barışı sabote ettik, Türklere karşı ayaklandık. Artık hepimiz Türklerin düşmanı olan itilaf devletlerinin kampındaydık. Türkiye'den "denizden denize Ermenistan" talep etmekteydik. Avrupa ve ABD'nin destekleriyle aralıksız olarak Türklere savaştık öldük ve öldürdük. Artık Türklere nasıl güven telkin edebiliriz ki? Gerçekleri görmedik, askeri operasyonlara katıldık. Kandırıldık, Rusya'ya bağlandık.

Barışı sabote ettik, Türklere karşı ayaklandık. Artık hepimiz Türklerin düşmanı olan itilaf devletlerinin kampındaydık. Türkiye'den "denizden denize Ermenistan" talep etmekteydik. Avrupa ve ABD'nin destekleriyle aralıksız olarak Türklere savaştık öldük ve öldürdük. Artık Türklere nasıl güven telkin edebiliriz ki? Gerçekleri görmedik, askeri operasyonlara katıldık. Kandırıldık, Rusya'ya bağlandık.

Özür dilemiyorlar

Anadolu Ulusal Uyanış ve Dayanışma Platformu bir grup aydının başlattığı Ermenilerden özür diliyoruz kampanyasına karşı özür dilemiyoruz kampanyası başlatıldı.

Tehcir (zorunlu göç) doğrudu ve gerekliydi. Olayların sebebi biziz, Türklerin Milli Mücadele haliydi. Barışı reddetmemiz ve silahlanmamız büyük bir hataydı. Türklere karşı ayaklandık ve savaştık. Sevr Antlaşması gözümüzü kör etmiştir. 1915 yaz ve sonbahar döneminde Türkiye Ermenileri zorunlu bir tehciye tabi tutuldu. Türkler ne yaptıklarını biliyorlardı ve bugün pişmanlık duymalarını gerektirecek bir husus bulunmamaktadır. Bu yöntem en kesin ve uygun olanıydı. Siyasal bir parti (taşnaksutyun) olarak biz, meselemizin Rusları ilgilendirmedigini ve onların gerektiğinde cesetlerimizi çiğneyerek geçip gideceklerini unutmuştuk.

Bu rapor 1915 ve ilerleyen yıllarda olayların tek tarafı olmadığını, olayları bizzat yaşamış ve Ermenilere önderlik etmiş bir ismin (ilk Ermeni başbakanı)nın itirafıdır (Kaynakça; 22 Aralık Cumhuriyet ve 27 Aralık 2008 tarihli Vatan gazetesi). Tarihi gerçekleri çarpıtmaya ve karartmaya uğraşan özürücü sözde aydınların ilk Ermeni başbakanı Ohannes Kaçaznuni'nin açıklamalarını okumalarını öneririz.

Bizler Antalya Ulusal Uyanış Platformuna dahil olan dernekler olarak, ayrıca Türkiye Cumhuriyeti'nin bir bireyi olarak milyonlarca şehit kanıyla kurulan Türkiye Cumhuriyeti'ni bölmek, yıkmak isteyen güçlere ve yerli işbirlikçilere karşı ulusumuzu Atatürk ilke ve devrimleri

doğrultusunda bilinçlendirmek, çağdaşlık, özgürlük, bağımsızlık için onurluca, yılmadan, usanmadan Türkiye Cumhuriyeti'nin yasalarına, anayasaya, hukukun üstünlüğüne bağlı kalarak demokratik mücadelemizi sürdürmek kararlılığındayız.

İmzalarımızı bu düşüncelerimizle atıyoruz....

Türk ve Dünya Kamuoyuna Saygıyla Duyurulur...

ANTALYA ULUSAL UYANIŞ PLATFORMU

01.01.2009

***CUMOK**

***TÜRKİYE AİLE PLANLAMA DERNEĞİ, TÜM EMEKLİLER DERNEĞİ**

***TÜRK ÜNİVERSİTELİ KADINLAR DERNEĞİ KONYAALTI ŞUBESİ**

***TÜRK KADINLAR BİRLİĞİ ANTALYA ŞUBESİ**

***TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ ANTALYA TEMSİLCİLİĞİ**

***KIZ TEKNİK ÖĞRETMENLER ANTALYA ŞUBESİ, KADER ANTALYA TEMSİLCİLİĞİ**

***TÜM EMEKLİ ASTSUBAYLAR DERNEĞİ ANTALYA ŞUBESİ**

***KUZEY KIBRIS TÜRK KÜLTÜR DER. ANTALYA ŞUBESİ, SOROPTOMİST KLÜBÜ**

DESTEK VEREN KURULUŞLAR

***AYÇOV (ANTALYA YETİM VE MUHTAÇ ÇOCUKLARA YARDIM VAKFI)**

***BEYAZ BASTON GÖRMEYENLEĞR DERNEĞİ, CUMHURİYET HALK PARTİSİ İL BAŞKANLIĞI, CUMHURİYET KADINLARI DERNEĞİ ANTALYA ŞUBESİ**

***ÇAĞDAŞ EĞİTİMİ GELİŞTİRME VE YAYMA DERNEĞİ**

***KADININ SOSYAL HAYATINI ARAŞTIRMA VE İNCELEME DERNEĞİ**

***TEMA VAKFI ANTALYA İL TEMSİLCİLİĞİ, TRAFİK KAZALARINI ÖNLEME DERNEĞİ**

ORMAN YANGINLARI SEMPOZYUMU - ANTALYA

Çevre ve Orman Bakanı Sayın Veysel EROĞLU'nun desteği ile Orman Genel Müdürlüğü'nce 7-10 Ocak 2009 tarihlerinde Antalya'da Kervansaray Otel'i'nde "1. Orman Yangınları ile Mücadele Sempozyumu" yapıldı.

Sempozyum Çevre ve Orman Bakanı Sayın Veysel EROĞLU, Antalya Valisi Sayın Alaaddin YÜKSEL, Antalya Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes TÜREL, Orman Genel Müdürü Osman KAHVECİ'nin konuşmalarından sonra başlamış ve program 7 oturum ile 4 gün devam etmiştir.

Sempozyumda Derneğimizi temsilen Genel Başkan Mustafa YUMURTACI bir bildiri

Yangınla mücadele konusunda deneyimli, birikimli yeterli teknik eleman bulunmaktadır. Yeter ki bunlara görev verilsin bu elemanlar değerlendirilsin. Ayrıca yangınla mücadele konusunda iyi bir hukuk ve mevzuat altyapısına sahip olunması da, başarı düzeyine olumlu etki edebilecek etkenlerdir.

sunmuştur. Bildiri öncesi Dernek hakkında katılımcılara kısa bir bilgilendirmede bulunmuştur.

Sunulan bildiri aşağıdadır.

"Ülkemiz ormanlarının % 60'ı Ege ve Akdeniz sahillerindedir. Çoğunluğu ibrelili olan bu ağaç türleri de yangına karşı çok hassastır. Kurak ve sıcak günlerde yangının çıkmasını önlemek olanaksızdır. Her yıl 1000-2000 arasında yangın çıkmakta, bunların çoğunluğu ilk anda söndürülmektedir.

Orman yangınları için ülkemiz büyük fedakârlıklara katlanmaktadır. 800'e yakın yangın gözetleme kulesi 700'ün üzerinde haber merkezi ile Türkiye'nin her

yerinden yangına ilişkin bilgiler derlenmektedir. Her yörede ilk müdahale ekipleri oluşturulmuş, ekipler çeşitli araç-gereç ve arazözlerle donatılmıştır. Yangın harcamalarının döner sermayeden genel bütçeye aktarılması, bütçe olanaklarının iyileştirilmesi, yangınla mücadelede büyük bir rahatlık getirmiştir. Özetle yangınla mücadelede başarılı olunması gereken ortam yaratılmıştır. Yangınla mücadele konusunda deneyimli, birikimli yeterli teknik eleman bulunmaktadır. Yeter ki bunlara görev verilsin bu elemanlar değerlendirilsin. Ayrıca yangınla mücadele konusunda iyi bir hukuk ve mevzuat altyapısına sahip olunması da, başarı düzeyine olumlu etki edebilecek etkenlerdir.

Tüm bu olumlu koşullara rağmen büyük yangınların ardından hiçbir bilgi ve deneyim üretilmemişse, teknik personelin ve yangından sorumlu görevlilerin özverisinden, meslek sevgisinden söz edilebilir ama eğitilmiş ve deneyimli olduğundan söz edilebilir mi? Kamuoyunu ikna edebilir miyiz? Yangınları söndürmek için inanılmaz özverili çabalar harcanır, yüklü faturalar ödenirken, her geçen yıl büyük yangınların artması düşündürücüdür. Kabul etmesi güç de olsa eğitim ve beceri bakımından yetersizliğimiz varsa bunun nedenlerini araştırmak zorundayız. Yoksa yakın gelecekte bu eleştirilerin meslek dışı kuruluşlardan ve örgütlerden gelmesi kaçınılmazdır. Bu nedenle yaşanmış büyük yangınların ardından kalıcı bilgi üretilmeli, bilimsel çalışmalar başlatılmalıdır. Derneğimiz yıllardır "Orman Yangınları Araştırma Enstitüsü" kurulmasını önermektedir ki bu önerimizi yineliyoruz.

Orman yangınlarını siyasi rant olarak değerlendirmemek gerekir. Geçen hükümet döneminin Çevre ve Orman Bakanı Sayın Osman PEPE 2003-2005 yıllarında fazla orman alanı yanmamasını siyasi bir başarı olarak ilan etti. Aslında 2002 yılında daha az orman alanı yanmıştı. Ayrıca dönemin Orman Bakanı Sayın Nami ÇAĞAN yangınla mücadele çalışmalarını Döner Sermayeden Katma Bütçeye aktararak bu konuda çok önemli bir mali

destek sağlamış, Orman Genel Müdürlüğünü adeta iflastan kurtarmıştır. Sayın PEPE tüm bunları hiçe sayarak 2003 yılında önceki 10 yılın ortalamalarına göre çok başarılı olduklarını, neredeyse orman yangınlarını önlediklerini her ortamda kamuoyuna sundu. Ancak, 2006 yılında büyük orman yangınlarının çıkması ve çok geniş orman alanların yanması, Sayın PEPE'nin bu tezini çürüttü. Ancak, meslek kamuoyumuz da bu tür olaylar sonucu güvenilirliğini yitirmektedir.

Orman yangınları ile mücadele konusunda bazı Avrupa ülkelerinden daha iyi durumda olduğumuzu ileri sürmek de,

sorunun çözümünden çok bu konuda yapılması gereken çabaların önünü tıkayabilir. Bu tür şark kurnazlığıyla yapılan karşılaştırmalar, yangın söndürülmesinde yoğun olarak harcanan maddi ve manevi katkıları da göz ardı etmektedir. Çünkü ülkemizde bu konuda maddi ve manevi çok önemli değerler yitirilmektedir. Çok meslektaşımız bu yolda kendilerini feda etmişlerdir.

Yangınla mücadele bilgi, birikim ve deneyim isteyen bir konudur. Teşkilatımızda bu konuda da yeterince deneyimli ve birikimli teknik eleman bulunmaktadır. Yeter ki bunlara görev verilsin, bu elemanlar değerlendirilsin. Yangın sorumlusu ya da yangın amiri de konunun uzmanı olmalı ve uzun süre bu görevde kalmalıdır. Derneğimizce de yıllardır savunulan bu

nedense tutarlı bir uygulama başlatılamamıştır. Her önüne gelen yangın amirliğini üstlenmekte, bu da yangının söndürülmesinden çok büyümesine neden olmaktadır (Bakan, vali yangın amiri olmaktadır).

Halkın zorunlu mükellef olarak yangın söndürme çalışmalarına götürülmesi, nedense son yıllarda önemini yitirmiştir. Bunda çeşitli etkenler ileri sürülmektedir. Öncelikle köylünün yanında ve yakınında kendisini bu çalışmalara götürecek bir yetkili bulunmamaktadır. Geçmişte köylerde oturan ve en yakın bir orman alanından sorumlu olan muhafaza memuru kalmamıştır. Geçmişte, yangın çıktığında ilk müdahaleyi köylülerle bu memurlar yapardı. Son

Yangın işçisi nitelikli olmak durumundadır. Genç, dinamik, atletik ve yangın söndürme konusunda bilgili olmalıdır. İlk müdahale ekiplerinin işçileri yaşanmıştır. Hareket kabiliyetleri kalmamıştır. Ayrıca son yıllarda bu konuda görevlendirilenler, ya bu görevi yapacak nitelikte değildir ya da yöreye yabancılardır. Hatta en önemlisi bu işlendirme ve görevlenmelerde politik tercihlere yer verilmesidir.

yıllarda yangın söndürülmesi için oluşturulan ilk yangın ekipleri ile bu köylülerin diyalogu bulunmamaktadır. İşçiler genelde bu köylülere yabancısıdır. Ayrıca bu işçiler yangın söndürme için ücret almakta, bu da köylülerce yadırganmakta ve tepkilerine neden olmaktadır.

Derneğimizce muhafaza memuru okullarının açılarak geçmişteki gibi bir uygulamanın başlatılması önerilmektedir. Orman Muhafaza Memuru Okullarına, ormanı bilen, tanıyan köylü gençler alınır, belirli bir eğitimden sonra orman içerisinde görevlendirilirlerdi. Son yıllarda Ormancılık Meslek

...politik amaçlı atama ve görevlendirmelerden kaçınılmalıdır. Bu konuda bilgisi, birikimi ve deneyimi olan uzman elemanlar görevlendirilmelidir. Yanan alanların da küçük gösterilmesinden vazgeçilmelidir. Canı pahasına yangınla savaşan meslektaşımıza, meslek kamuoyumuza hiç kimsenin eleştirisi yapmaya hakkı yoktur.

Yüksekokullarında çeşitli ormancılık konularında elemanlar mezun oluyorsa da, bunlar muhafaza memuru tanımlamasına uymamaktadır. Ayrıca gerek yangınla ilgili ve gerekse orman işletme şefliklerinin iş ve işlemlerini yürütecek teknik bilgiye sahip eleman kalmamıştır.

Yangın işçisi nitelikli olmak durumundadır. Genç, dinamik, atletik ve yangın söndürme konusunda bilgili olmalıdır. İlk müdahale ekiplerinin işçileri yaşlanmıştır. Hareket kabiliyetleri kalmamıştır. Ayrıca son yıllarda bu konuda görevlendirilenler, ya bu görevi yapacak nitelikte değildir ya da yöreye yabancılardır. Hatta en önemlisi bu işlendirme ve görevlendirmelerde politik tercihlere yer verilmesidir. En azından bu konuda politikacıya ve politikaya dur denilmelidir. Bu da yangın söndürme çalışmalarında etkinliği azaltmaktadır.

Yangınla mücadele çalışmalarında gelişen teknolojinin yeniliklerinden de yararlanılmalıdır. Derneğimizce 2002 yılında Prof.Dr. Tuncay NEYİŞÇİ'ye hazırlattırılarak bastırılan ve taşraya dağıtımı yapılan "Orman Yangını Tehlikesinin Düşürülmesinde Denetimli Yakma Tekniğinin Uygulanma Olanakları" isimli kitap, kontrollü yakma yönteminin yaygınlaştırılmasını amaçlamıştır. Ancak, bu konuda olumlu ya da olumsuz bir tepki almadık.

Yangınla mücadelede en önemli konu erken müdahaledir. İlk müdahalede en etkili yöntem de, yangın müdahale ekiplerinin en kısa sürede yangın mahalline sevk edilmesidir. Bu nedenle ilk müdahalede helikopterlerin önemi büyüktür.

Uçak konusunda medyanın yaklaşımı objektif olmamış özellikle medyanın bir bölümü konusunun sahibi kişilere ve uzmanlara başvurmak yerine, uçak pazarlamak isteyen firma veya kişilerin sansasyonel taleplerine daha çok yer vermiştir. Bu konuda birçok gazetenin köşe yazarına ve hatta Cumhurbaşkanına kadar birçok yere konuyu ilettik ama olumlu bir sonuç alamadık. Hava araçları orman yangınlarının başlangıç aşamasında etkili olmakta, buna karşın yangının ilerlemiş durumunda etkileri kalmamaktadır. Bu nedenle söndürme çalışmalarında kesin sonucun alınabilmesi için güçlü bir yer organizasyonuna sahip olunmalıdır.

Orman yangınları nedeniyle ormancılık konusu sık kamuoyunun gündemine gelmektedir. Ancak bir kısım medyanın ön yargılı yaklaşımları sonucunda ormancılık sorunlarımızı anlatabilmiş, bundan yararlanmış değiliz. Nitekim her büyük yangından sonra, yangın nedenleri ve yangınların önlenmesine nasıl katkı konulabileceği, neler yapılabileceği gibi konular yerine devlet kuruluşları hakkında kamuoyunda kuşku uyandırıcı yorumlara yer verilmiştir. Örneğin Manavgat yangınında yangından sorumlu bir görevlinin sözleri gündemi tersine çevirmiş, bu da meslek kamuoyumuzun tepkisine neden olmuştur. Bakanlık ve ondan da önemlisi, ormancılık örgütleri medyanın bu tavrına karşı etkin kampanyalar geliştirmeli, konuya ilgi duyan kuruluşların desteğini sağlamalıdır.

Artık, yangınla mücadele konusunda siyasi polemik yapılmamalı, politik amaçlı atama ve görevlendirmelerden kaçınılmalıdır. Bu konuda bilgisi, birikimi ve deneyimi olan uzman elemanlar görevlendirilmelidir. Yanan alanların da küçük gösterilmesinden vazgeçilmelidir. Canı pahasına yangınla savaşan meslektaşımıza, meslek kamuoyumuza hiç kimsenin eleştirisi yapmaya hakkı yoktur.

Bu konudaki önerilerimiz özetle şöyledir;

Yangınla mücadelede deneyimli elemanlar görevlendirilmeli ve bu elemanların uzun süre bu

görevde kalmaları sağlanmalıdır.

Kapatılan orman muhafaza memurluğu okulları yeniden açılmalı ve bu elemanlar geçmişteki gibi görevlendirilmelidir.

Ekip işçileri gençleştirilmeli ve buna ilişkin olarak işçilerin alınmasında, görevlendirilmesinde politik tercihler yapılmamalıdır. Kanunun mükellef saymadığı kişilerin yangın işçisi olarak alınmaları ve çalıştırılmalarına yol açan uygulamalar yeniden gözden geçirilmelidir. Yangın işçileri olabildiğince çevre köylerin gençlerinden seçilmelidir.

Yangın tehlikesinin en fazla olduğu orman bölge müdürlüklerinin birinde "Orman Yangınları Araştırma Enstitüsü" kurulmalıdır.

Ağaçlandırmalar sırasında yangına karşı dirençli ormanlar yetiştirme ilkesi göz ardı edilmemelidir.

Deneyimli olmayan yetkililerin yangına müdahalesi önlenmeli ve meslek kamuoyunu rencide edici açıklama yapmalarına izin verilmemelidir. 13.11.2008

TOD YÖNETİM KURULU ADINA

"Mustafa YUMURTACI - Genel Başkan"

Kongrenin 6. oturumunu Derneğimiz Genel Başkanı Mustafa YUMURTACI yönetti. Oturumda;

İ.Ü. Orman Fakültesi Ormancılık Hukuk ABD Öğretim Görevlisi Yusuf GÜNEŞ "Orman Yakma Suçunun Hukuksal Analizi ve Yangınla Mücadelede Toplumun Hukuksal Sorumluluğu",

Antalya Orman Bölge Müdürü Recep KAŞAN "Serik-Taşagıl Orman Yangınının Değerlendirilmesi",

Mersin Orman Bölge Müdürü Mehmet Mustafa GÖZÜKARA "Gülnar Orman Yangınının Değerlendirilmesi",

Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü Uzaktan Algılama Şube Müdürü Fatih DEMİR "Orman Yangınlarının Uydu Teknolojileri ile Tespiti ve Google Earth Yardımı ile Gösterimi"

Ege Ormancılık Araştırma Müdürlüğünden Cemhan BUCAK "Türkiye'de Çıkmış Büyük Orman Yangınlarının Meteorolojik Veriler Işığında Uygulayıcılar İçin Değerlendirilmesi"

Konulu tebliğleri sundular.

© Santi-MB Photo

Üyemiz Prof.Dr.Avni Yücel Eryılmaz Haliç Üniversitesinde

Prof. Eryılmaz Kocaeli Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Endüstri Mühendisliği bölümünden kendi isteğiyle 16 Ocak 2009 da emekli oldu. 19 Ocak 2009'da Haliç Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Endüstri Mühendisliği Bölümünde öğretim üyesi olarak göreve başladı. Prof. Eryılmaz İ.Ü orman mühendisliği 1967 yılında mezun oldu. 1969'a kadar İ.Ü Orman Fakültesinde teknik asistan olarak çalıştı. 1971'de Ankara Ormancılık Araştırma Enstitüsünde bir yıl çalıştı. 1972'den 1994'e kadar Karadeniz Teknik Üniversitesinde Orman Fakültesinde çalıştı. 1977'de Doktor, 1987'de Doçent ve 1989'da Profesör unvanını aldı. Prof. Eryılmaz 1994'den bu yana Kocaeli Üniversitesine çalışıyordu.

YENİ BİNAMIZA TAŞINDIK

TOD Yayın Kurulu

TOD Yönetim Kurulu ile üyelerimizin büyük özveri ve çabalarıyla merkezdeki binamızın yıkım-yapım işleri sonuçlandırılmış ve sonunda üyelerimize yakışır bir binaya kavuşulmuştur.

İskan alındıktan sonra, 3 Aralık 2008 yılında yönetim birimlerimiz Tuna Cad. No. 5 Kızılay-ANKARA adresindeki binamıza taşınmış ve görevlerini buradan yürütmeye başlamıştır.

Binamızdaki bizlere ait katların kalorifer projesinin Başkent Doğalgaz Şirketince onayı çok geciktiğinden lokalimizin üyelerimize hizmeti 9 Şubat 2009'da başlayabilmiştir.

Teras ve 5. kattaki lokanta ve üyelerimize ait olan dinlenme salonunun yapım çalışmaları ise halen devam etmektedir. Mart 2009 ayında bu birimlerin de hizmete açılacağını umuyoruz.

Hepimize hayırlı olsun.

İSPİNOZ *Fringilla coelebs* L.

SİSTEMATİKTEKİ YERİ

Takım	Passeriformes (Serçe kuşları, Ötücü kuşlar)
Familiya	Fringillidae (İspinozgiller)
Tür	<i>Fringilla coelebs</i> L. (İspinoz)
Ing	Chaffinch
Alm	Buchfink
Frn	Pinson des arbres

Morfolojisi:

En çok bilinen ve en yaygın olan ispinoz türüdür. Genel olarak serçe boyunda bir uzunluğa sahip olsa da serçeden daha ince yapılı bir kuştur. Kuyruk ve kanatlar nispeten uzundur. Kalın çift beyaz kanat bantları ve uç sırasında görülen kuyruğun dış kısmındaki beyaz tüyler ile kolaylıkla teşhis edilir. Büyüklüğü 1516 cm. kanat açıklığı erkekte 8594, dişide 8085 mm civarındadır. Ergin erkeklerde alın siyah, tepe, ense ve boyun yanları mavimsi gri, başın yanları, gerdan ve göğüs kiremit kıvıllı yada kirlı pembe, karın ve kuyruk altı beyazdır. Sırtı kırmızı kahverengi, kuyruk sokumu yosun yeşili, kuyruk gri siyah ve hafif çatallıdır. Siyah olan kanatlar üzerinde 2 adet beyaz bant bulunur. Omuz başı beyazdır.

Erkekler göre daha küçük olan dişilerin sırtı, başın üstü ve yanları zeytuni kahverengi, gerdan ve göğüs açık gri kahverengidir. Uçarken yandan bakılınca kanadındaki iki beyaz şerit, arkadan bakılınca yeşil kuyruk sokumu ve kuyruğunun iki yanındaki beyazlıklar ile kesin olarak teşhisi yapılır. Kışın türün renkleri daha mattır. Kuyruk diğer ispinoz türleri gibi hafif çatallıdır. Konik olan gaga erkekte gri, dişide kahverengi, ayaklar her iki cinsiyette de kahverengidir.

Genel rengi gri olan yumurtalarda pembe renklenmeler görüldüğü gibi bu renklenmeler içinde kahverengi lekeler bulunmaktadır. Genellikle ağaçların alçak dal ve çatalları ile alçak bitkilere yapılan yuva oldukça muntazam ve yuvarlaktır. Yuvanın yapımında yosunlar, likenler, yün, tüy ve saç çok iyi bir şekilde kullanılarak birlikte örülürler.

Dr. N. Kaan ÖZKAZANÇ
Bartın Üniv. Orman Fakültesi

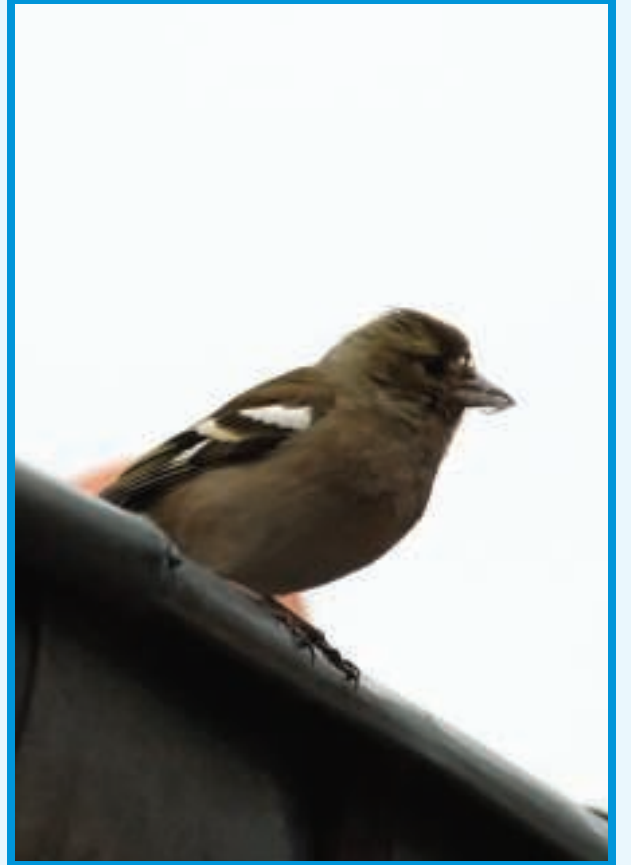
Yayılışı:

Palearktik bölgenin batısında, kuzeyde ağaç hududuna kadar, doğuda Toms, batı Türkistan ve İran'a kadar olan yerlerde bulunur. Dünya üzerinde Balkanlar, Orta ve Doğu Avrupa ile Kuzeybatı Afrika'da, Doğu Akdeniz ve Batı İran'da yerli kuş türü olarak bulunmaktadır. Bunun dışında Kuzey ve Doğu Avrupa'da, Kuzey Rusya ve Türkistan'da kuluçkaya yatar. Yerli, gezici ve göçücü kuşlardandır. Göçmen olanlar kışı Kuzey Afrika, Kuzey Arabistan, Basra Körfezi çevresi ve Güney İran'da geçirirler.

Türkiye'de Trakya, Karadeniz, Marmara, Ege ve Akdeniz bölgeleri ile Orta Anadolu'nun kuzey ve Doğu Anadolu'nun güneydoğu bölgelerinde yayılım gösterirler.

Yaşam Alanları:

Çok genel bir yaşam alanı olsa da ispinoz bir orman kuşudur. İdeal üreme bölgeleri yapraklı yüksek ağaçların bulunduğu, alt örtüsü fazla sık olamayan ormanlardır. Ağaç bulunan her yerde yaşarlar. Ormanlarda, tarlalarda, yerleşim yerleri etrafında bulunurlar. Ayrıca yerleşim yerleri içindeki çitlerde, ağaçlıklarda, bahçelerde bulunurlar.

Besinleri:

İlkbahar ve yaz aylarında bol miktarda böcek ve örümcek yiyerek beslenirler. Bunun dışında besinlerinin % 75'ini bitkisel besinler oluşturmaktadır. Özellikle yağlı tohumlar, taneler, taze ekinleri yerler. Bunlardan başka çam tohumları, karaağaç, salata, meyve, tomurcukları yerler. Çiçeklerin nektarlarını almak için çiçekleri parçalarlar.

Biyolojisi:

Üreme dönemlerinde çiftler halinde yaşarlar. Erkek ispinoz baharda yüksek bir ağacın tepesine çıkıp öterek kendi bölgesini belirtir. Oldukça gör bir sesi vardır. Zaman zaman öterken titrediği bile gözle görülebilir. Genellikle ağaçların dal ve çatallarına yaptıkları yuvalara 35 adet yumurta bırakırlar. Yumurtaların kuluçka süreleri 12-13 gündür. Kuluçka dönemi sonunda yumurtadan çıkan yavrular 2 hafta sonra uçmaya başlarlar. İspinoz yılda 2 defa kuluçkaya yatmaktadır.

Göçlerini sürüler halinde yaparlar. Bu göç sırasında ve kış şarlarında ispinoz sakakuşu, florya, iskete, kocabaş gibi akraba türlerle bir arada bulunur.

İrkları:

Dünya üzerinde yaklaşık olarak 13 ırkı mevcut

olan ispinozun Türkiye'de 2 farklı ırkına rastlamak mümkündür.

Fringilla coelebs coelebs L

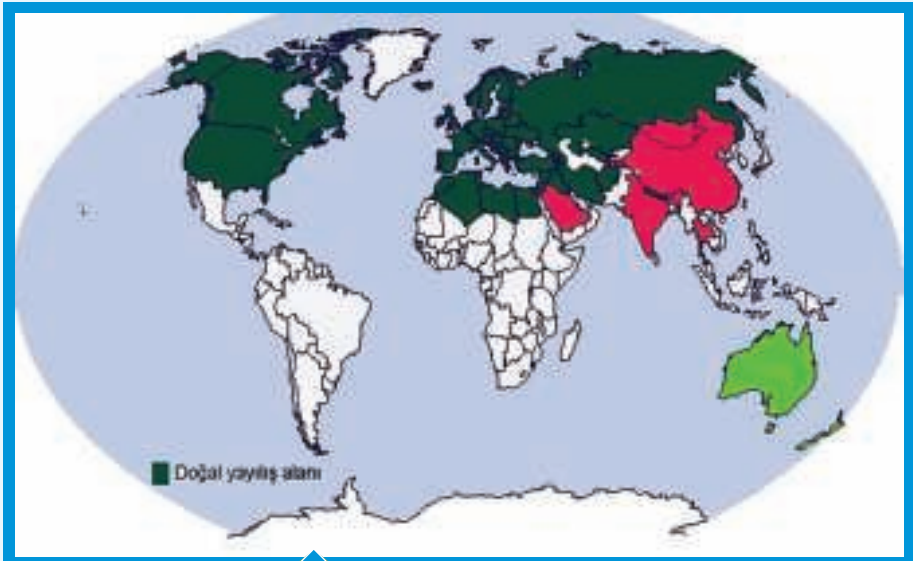

Kaynaklar:

- Anon 2005 Türkiye Kuşları. Doğa Burda Dergi Yayıncılık. 135 s. İstanbul.
- Anon (2009) oiseaux.net/bird/distribution/common.chaffinch.html
- Benson, V. S. (1971) The Observer's Book of Birds. Frederick Warne&Co.Ltd. London, England ISBN: 0 7232 0043 2
- Ergene, S. (1945) Türkiye Kuşları. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Monografileri, Say:4, Kenan Matbaası, XX + 361 s. + 104 Tablo İstanbul.
- Peterson, R., Mountfort. G., Hollom P.A.D. (1972) A Field Guide to the Birds of Britain and Europe. Printed in Great Britain Collins Clear-Type Press London and Glasgow. ISBN 0 00 212020 8
- Somçağ, S. (2005) Türkiye Kuşları. Yapı Kredi Yayınları 2273 ISBN: 9750810198 275 s. İstanbul. Turan, N. (1990) Türkiye'nin Av ve Yaban Hayvanları. Kuşlar 2. Kitap. Orman Genel Müdürlüğü, Eğitim Daire Başkanlığı, Yayın ve Tanıtım Şube Müdürlüğü 274 s. Ankara.

NOT:
Dağılış
Haritası
Anon
2009

SEVGİ AĞACI

Dr. Nurettin ELBİR

Sevgi Ağacı köküyüm,
Filiz veririm,
Her Bahar...
Gönülleri doldururum,
Dallarım
Yaprak, yaprak...
Beslenirim sevgiyle;
Toprağa dalarak...
Yazın sıcaklarda,
Kuraklıkta;
Susuzluğumu gideririm
Hayat suyuyla;
Derinliklerinde toprağın...
Hazanla hüzünlenir,
Sarıyım:
Mor, turuncu ve de
Kızarak...
Sürüklenir yapraklarım,
Yerlerle;
Ormanda
Sevgiyle toprağı kucaklayarak...
Ayazda!
Bir sevgi heykeli olurum,
Beyaz tüllerine bürünerek,
Kışın...
Merak mı ettiniz!
Ben neyim?
SEDİR Mİ? ÇINAR Mİ? ÇAM Mİ, PIRNAL Mİ?
KIRAÇTA MEŞE!
YAMAÇTA KAYIN!
IHLAMUR, DİŞBUDAK!
KESTANE, KAVAK!
Hayırrr...
İsimsiz,
Sevgi ağacı köküyüm
TOPRAĞA TAPANI!!!

Dil Bilinci Yoksulluğunun, Aymazlığın Böylesine Ne Denir? “MALLTEPE” KİMİN BULUŞU?

Bıkıp yorulmadan yazıyoruz; sesleniyoruz; uyarıyoruz!

Anamalcı anlayış için dilin, dil bilincinin hiç mi hiç önemi yok!

Birbiri ardına dikilen süslü, görkemli yapılar çoğalıyor; süslü, görkemli yapı çokluğu bu yapıları diken anamalcı anlayışın varsılığının değil, bilinç yoksulluğunun

simgesidir!

Yalnız Ankara'da değil ülkenin dört bir köşesinde adı yabancı işyerlerinin açılışını yapan, bu adları onaylayan, bu adlandırma biçimini doğru bulan herkesi, her kurumu kınıyoruz!

Önce “Ankamall” çıktı karşımıza;

başkentin adı Ankara'yı bozarak bir yabancı sözcükle bileştiren anlayışa tepki gösterdik, bu alışveriş merkezinin açılışını yapan "devlet büyükləri" nin tepkisizliğini anlamakta zorlandık.

Şimdi de MALLTEPE PARK ALIŞVERİŞ MERKEZİ...

Maltepe'yi MALLTEPE yazanları kınıyoruz!

Maltepe Camisinin hemen ardında, Ankara'nın en işlek yerleşim alanı olan Maltepe'nin adını, MALLTEPE yazmak ne

**"Dikkat edilirse
Türkçeye saldırının
boyutları işyeri ve
ürün adlarıyla sinsice
yoğunlaştırılmaktadır!
Ankara'nın değişik
yerlerine "Mall"ları
kakalama çabası,
hangi sağlıklı aklın
ürünüdür..."**

büyük bir buluş; bu buluşun sahibi kim? Bu ne cesaret?

MALLTEPE'yi nasıl okuyacağız? "Moltepe"

diye mi?

Maltepe'nin MALLTEPE olarak yazılması, salt dil bilinci yoksulluğu da değil, ortak dilimiz Türkçeye bilerek ya da bilmeden yapılan saldırdır!

Dikkat edilirse Türkçeye saldırının boyutları işyeri ve ürün adlarıyla sinsice yoğunlaştırılmaktadır! Ankara'nın değişik yerlerine "Mall"ları kakalama çabası, hangi sağlıklı aklın ürünüdür; açıklama bekliyoruz? Dahası bu saçma adlandırmayı yapanların başkentlilerden özür dilemesini istiyoruz!

Yurttaşlık bilincimiz, dilimize yönelik bu tür saldırıları yoğunlaştıranlara karşı başka bir dil kullanmamızı engelliyor; çünkü biz ortak dilin, yurttaşları birbirine yaklaştıracak olan en önemli araç olduğuna inanıyoruz. Bu duygularla öfkemizi akılcı tepkiye dönüştürerek seslenme deme gereksinimi duyuyoruz!

Yeter artık; dil bilincimizi köreltme çabalarınızda çizgiyi çoktan aştınız! Yeter artık!

OKEY, BAYBAY, SPONTONE vb.

Prof.Dr. **Uçkun GERAY** (1939-2009)

Ergenekon operasyonunun 7. dalgasında gözaltına alınan ve serbest bırakıldıktan sonra sağlık sorunları yaşayan Orman Mühendisleri Odası Marmara Şube Başkanı, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi emekli öğretim görevlisi Prof.Dr.Uçkun GERAY (70) dün İstanbul'da yaşamını yitirdi. Kalbinde oluşan enfeksiyon nedeniyle 4 gün Özel Gaziosmanpaşa Hastanesi yoğun bakım servisinde tedavi gören Geray'ın cenaze töreni 2 Şubat 2009 Pazartesi günü yapılmıştır.

23 Temmuz 2008'de gözaltına alınan İşçi Partisi (İP) Merkez Karar Yürütme Kurulu üyesi Geray, serbest bırakıldıktan kısa bir süre sonra kalp damarlarındaki sorun nedeniyle Florence Nightingale Hastanesi'ne kaldırıldı. Yüksek tansiyona bağlı aort damarında yırtık oluşan ve sağ kasığından damar değişimi yapılan Geray, ameliyatın ardından da böbreklerinde sorun yaşadı. İki böbreğini kaybeden Geray'ın 83 kilodan 63 kiloya kadar düştüğü kaydedildi.

Merhuma Tanrıdan rahmet, ailesine ve tüm sevenlerine başsağlığı dileriz.

TOD YÖNETİM KURULU

UÇKUN GERAY'IN ARDINDAN

Çakallarla değil, fille savaştın.
Çevre orman dedin, dağlardan aştın.
Gönüllerde sevda, gözlerde yaştın.
Bu nasıl sevdaydı atamadın oy
Bir türlü menzile varamadın oy.

Dağlara taşlara sevdalıydın sen.
Irmağın göllerin maralıydın sen.
Kimler nereliyse, oralıydın sen.
Bu sırrı bir türlü söylemedin oy
Kimseye kötülük dilemedin oy.

Sitemliydin yaradana canana
Çok iş vardı, yaptıkların bir yana
Erken gitmek istemezdin Mevla'na
Birden bire çekip gitmek var mı oy
Oralarda yağmur mu var kar mı oy...

Türkay DEVRAN
31-OCAK2009 İSTANBUL

BİR YILDIZ DAHA KAYDI

M.YAŞAR İNAN - TOD Denetleme Kurulu Başkanı

31.01.2009 tarihi; Ormancılık ve Türkiye kıymetli bir evladını kaybetti. Ben ise 50 yıllık bir dostu, sınıf arkadaşımı yitirdim.

İlk tanışmamız 1957 yılının sonbaharında İstanbul Fen Fakültesi'nin yanılmıyorsa yüksek matematik dersinde olmuştu. Belki hatırlarlar Oktay ÖZKAZANÇ

olacakları o zamandan da belliydi.

Ülkesini çok seven, yetiştirdiği öğrencileri ile öğünen ve gurur duyan, birçok panellere, söyleşilere katılan, yöneten iyi bir bilim adamıydı. Orman Mühendisleri Odasının 20-22 Eylül 2001'de

Altınoluk'ta Edremit, Altınoluk ve Zeytinli beldeleri başta olmak üzere 12 beldesinin de desteğiyle gerçekleştirilen 1. Kazdağları Sempozyumu'nda "gelecekte yaşanacağı kesinlik kazanmış görünen su sıkıntısını" dile getirerek "dağlar yerkünün su şatoları"dır, ancak nedense su ile ilgili sorunlar ele alındığında, dağların işlevleri görmezden gelinmektedir" demekti. Son günlerin de bile Mart 2009'daki su sempozyumu için tebliğ hazırlayacağını söylemekteydi.

Ülkemizin ulusal bütünlüğünden yana ve bölünmesine karşı olduğu için İşçi Partisine girerek, Merkez Karar Kurulu üyesi olan, Prof.Dr. Ahmet Uçkun GERAY, Ergenekon soruşturmaları için gözetim altına alındığında ilaçlarının kendisine vaktinde ulaştırılmadığı için diyaliz makinesine muhtaç duruma düştüğü ve gün aşırı diyalize girdiğini üzümlere izliyorduk. Nur içinde yatası sayın dostum, hocaların hocası A.Uçkun GERAY 2 Şubat 2009 tarihinde Bahçeköy'de Orman Fakültesinde yapılan törenle dostları, arkadaşları ve öğrencileri tarafından yolcu

ile Ülker ORMAN ile beraberdi. F.K.B.'den Ahmet Uçkun GERAY 1959'un Şubatında Bahçeköy'deki Orman Fakültesine geçti. Ben bir sene kaybettim. 1959'un sonbaharında yine hep beraberdik. Uçkun ile Ülker en ön sırada not tutacağız diye otururlardı. 1960'lı yıllarda Marmara Sinemasının altındaki salonda münazaralar düzenlerdik. Doğan KANTARCI ile karşılıklı çatışırıldık. İki de iyi hatipti. Profesör

edildi. 3 Şubat 2009 tarihli VATAN Gazetesinin 18. sayfasında "PROF. GERAY TOPRAĞA VERİLDİĞİ GÜN SUÇSUZ ÇIKTI" diye yazıyordu.

Derneğimizin 2783 no.lu üyesi, TMMOB Orman Mühendisleri Odası'nın, İstanbul Şube Başkanı olan değerli dostum, arkadaşım A.Uçkun GERAY mekânın CENNET olsun. Sana ULU TANRI'dan RAHMET, ailesine ve yakınlarına başsağlığı dilerim.

HEPİMİZİN BAŞI SAĞOLSUN

SENA TOPAL (Torunu)

BUGÜN BURADA, MUAMMER AKSOY'LARIN, BAHİRİYE ÜÇOK'LARIN, UĞUR MUMCU'LARIN, AHMET TANER KIŞLALI'LARIN ARDINDAN, BİR BÜYÜK CUMHURİYET ÇOCUĞUNU DAHA EBEDİYETE UĞURLUYORUZ.

HOCALARIN HOCASI, ONURLU BİR MÜCADELE VE FİKİR ADAMI... GERÇEK AYDIN, ÖMRÜNÜ ATATÜRK'ÜN LAİK-DEMOKRATİK TÜRKİYE CUMHURİYETİNE VAKFETMİŞ BİR NEFER...

UÇKUN GERAY, SUÇLU DİYE APAR TOPAR GÖZALTINA ALINAN VE DAHA SONRA HİÇBİR SUÇUNUZ YOK DİYE YARGILANMAMAK ÜZERE

SERBEST BIRAKILAN 70 YAŞINDA BİR VATANSEVERDİ.

ONUN SUÇU DİĞER DEMOKRASİ ŞEHİTLERİ GİBİ ONLARCA, HATTA YÜZLERCE ULUSLAR ARASI YAYIN VE KİTAP ÜRETMEK, İNSANI SEVMEK, DOĞAYI SEVMEK VE MEMLEKETİNİN İŞBİRLİKÇİLER ELİYLE EMPERYALİSTLERE SATILMASINI ENGELLEMeye ÇALIŞMAKTİ.

ONUN ÇETESİ, YETİŞTİRDİĞİ BİNLERCE ÖĞRENCİSİYDİ...

ONUN SİLAHI, BİLİM ÜRETİP, BİLİM YAYDIĞI KALEMİYDİ...

ÖMRÜNCE ŞEREF VE HAYSİYETİ İÇİN YAŞAYAN BİR İNSANA YAPILABİLECEK EN BÜYÜK KÖTÜLÜK, ONUN ŞEREF VE HAYSİYETİNE LEKE SÜRMEYE ÇALIŞMAKTIR.

BUNU YAPANLAR AKSİNİ İSPAT ETMEDİKÇE, HALKIMIZIN VİCDANINDA MÜFTERİ OLARAK KALACAKLARDIR...

DEDEM, SANA BİRŞEY SÖYLEMEK İSTİYORUZ VE BİZLERİ DUYDUĞUNA EMİNİZ...

UÇKUN'LAR BUGÜN DAHA AZİMLİ, DAHA İNANÇLI, DAHA GÜÇLÜ...

DİKTİĞİN FİDANLAR BÜYÜDÜ... BİR AĞAÇ GİBİ HÜR VE BİR ORMAN GİBİ KARDEŞ OLDU...

VE KARDEŞLER, BU KARANLIK GÜNLERİ AYDINLATMAYA YEMİN ETTİ.

RAHAT UYU...

MEKÂNIN CENNET OLSUN...

SENİ ŞİMDİDEN ÇOK ÖZLEDİK...

SÜMMANİ CAN'I KAYBETTİK

Sezai KAYA - Orman Mühendisi

SÜMMANİ CAN

Bayburt 1946

İ.Ü. Orman Fakültesi 1971

14.02.2009 - Ankara

Yaklaşık 2 yıldır yakalandığı akciğer kanseri ile mücadele eden Sümmâni CAN dostumuzu 14 Şubat akşamı yitirdik.

Yaşamı süresince ve hiç değişmeyen çizgisi ile demokratik, özgür ve bağımsız bir ülke için mücadele eden Sümmâni CAN'ı 16 Şubat 2009 Pazartesi günü yoğun bir katılım ile toprağa verdik.

Kimler yoktu ki onu uğurlamaya gelenlerin arasında... Ailesi, kardeşleri, yakınları, sevenleri, meslektaşları, emekli olduğu kurum yöneticileri, aynı siyasi düşünceyi paylaşan arkadaşları, Tarım Orkam-Sen ve Türkiye Ormancılar Derneği yönetici ve üyeleri, TMMOB'den mühendis-mimar-şehir plancısı arkadaşları, üyesi bulunduğu siyasal parti yöneticileri...

Kopup gelmişlerdi Bayburt'tan, Ankara'dan, İstanbul'dan, İzmir'den, Antalya'dan, Mersin'den, Sinop'tan, Yalova'dan onu son yolculuğuna uğurlamak için gelmişti yüzlerce seveni, can dostu

Lise yılları ile başlayan ve 68'li yıllarda ete kemiğe bürünen devrimci düşüncelerle yaşamını

bütünleştirmesi,

Orman fakültesindeki öğrencilik yılları ve Demokratik Üniversite-Bağımsız Türkiye Mücadelesi, Mesleğe adım atış, orman mühendislerinin örgütlü mücadelesinde yerine alması,

TMMOB örgütlülüğü ve onu bugüne getiren değerlerin yaratılmasındaki emekleri,

1990'lı yıllarda Kamu Emekçilerinin örgütlenmesinde ve sendikalaşmasındaki çabaları,

Türkiye Ormancılar Derneği'nin örgütlenmesinde ve birçok çalışmasında yer alması,

TAKSAV'ın (Toplumsal Araştırmalar ve Kültür ve Sanat Vakfı) yaratılmasındaki katkısı,

İnatçı, inançlı, kararlı, düşündüğünü saklamayan, sevecen ama her koşulda örgütlü olmayı, örgütlü mücadeleyi savunması, bu özelliklerini ve ilkelerini yaşamı boyunca yitirmemeye özen göstermesi,

Siyasal yaşamındaki devrimci duruşu,

Daha nicelerini ekleyebileceğimiz 63 yıllık bir yaşam...

Yaşamı boyunca nelere direnmiş, ne mücadeleler vermiş yiğit, kararlı, devrimci arkadaşımız Sümmâni CAN'ın meslek camiasındaki, siyasal alandaki boşluğunu doldurmak kolay olmayacak.

Bir dönem onun da katkılarıyla hazırlanmış olan sözlü ormancılık tarihinin bundan sonraki bölümlerinde Sümmâni CAN'ın adı eminim ki çok sık geçecektir.

Giden diğer dostlarımız gibi yüreğimize kazıdık seni de,

Güle güle can dostumuz Sümmâni CAN.

Gidenlerin toprağı, Kalanların sabrı, sağlığı bol olsun

KIRSAL KALKINMA

M. Metin ŞENOL - Orman Yüksek Mühendisi

Kent yerleşim alanlarının dışında sosyal ve ekonomik yaşam güçlüklerinin bulunduğu yerleşim birimlerini kırsal alan, bu bölgelerde yaşayanların yaşam/geçim olanaklarının iyileştirilmesini "Kırsal Kalkınma" diye, kısaca tarif edebiliriz. Kırsal kalkınma, geleneksel yaşam/geçim alışkanlığı yerine, kırsal alan değerlerine yeni ve modern bir yönetim anlayışının

Sosyal yaşam açısından baktığımızda, kırsal alanlarda yaşayanların "Köylü" ve "Çiftçi" ifadeleriyle bütünleşmiş olduğunu görmekteyiz. Bu nedenle, kırsal kalkınma sürecinin başlatılabilmesi için önce, doğal kaynakların sürdürülebilir kullanım bilincini sağlayacak, daha sonra da geleneksel alışkanlıklara bağlı bireysel üretim ve tüketim alışkanlıklarını değiştirecek tedbirlerin geliştirilmesi ve kalkınmayı sağlayacak yeni bir kaynak yönetim modelinin oluşturulması gerekmektedir. Kırsal kalkınmada hedef bireylerin sorunlarını çözmek değil, kaynakları kullanım alışkanlığını bireysellikten kurtarmak olmalıdır. Bu konuda üniversiteler, araştırmacı kuruluşlar, ilgili bakanlık birimleri, sivil toplum kuruluşları ve özel sektör işbirliğine önemli ölçüde ihtiyaç duyulmaktadır.

getirilerek, özelde insanların doğdukları yerlerde sosyal ve ekonomik anlamda mutlu olmalarını sağlamanın, genelde ülke ekonomisini güçlendirmenin altyapısı olup, mevcut olanakların rasyonel kullanılmasını sağlayacak biyolojik, teknik ve teknolojik, yeni imkanların getirilmesini sağlayacak yatırım konularını bünyesinde toplayan sosyal ve ekonomik boyutlu faaliyetler zinciridir.

Ülke tarımına baktığımızda, geleneksel alışkanlıkların verdiği bilgi ve donanım ile kendi ihtiyacını karşılamaya yönelik küçük aile işletmelerinin yaygın olduğunu görmekteyiz. Bu yapı içerisinde bulunan tarım sektörü, pazarla bağlantı kuramadığı için ürettiğini satma imkanı bulamamakta, pahalı girdilerle ürün maliyetini yüksek tutmakta, standart üretim seviyesine çıkamadığı için ürün değerlendirmesi yapılamamakta ve sonuçta tarım kesimi devamlı

olarak fakirleşmektedir.

Kırsal kalkınma sürecinde küçük tarım işletmeleri geleneksel yapısından, üretim ve tüketim alışkanlığından kurtarılmalıdır. Aile işletmesi yerine, toplu ürün almayı sağlayacak "Köy Tarım İşletmeleri" gibi kurumsal yapıya, ürün değerlendirme, işleme ve paketlenme gibi kırsal sanayi ünitelerine, market ihtiyacını belirleyecek araştırmacı yapıya ve sonuçta satış işlemiyle birlikte ekonomik gelir sağlayacak planlı ve programlı seviyeye çıkarılması gerekir.

Kırsal kalkınma projeleri hazırlanırken, bölgeyle ilgili mevcut değerler (doğal, kültürel ve tarihi değerler), bunların kullanım alışkanlığı, alternatif değerler, bölgede yaşayanların yaşam/geçim alışkanlıkları tespit edilerek yapısal, teknik, biyolojik ve teknolojik anlamda modern uygulanabilir esaslar belirlenmelidir.

Hazırlanan proje en ince ayrıntısına kadar bölge halkına anlatılmalı, katılım sağlanarak demokratik anlamda yönetilmelidir.

Proje, bölgede yaşayanların sosyal ve ekonomik zorluklarını çözecek ve yaşam cazibesi oluşturacak özelliklere sahip olmalı, eğitim ve örnek uygulamalar öncelikli faaliyetler içerisinde yer almalı, her kademedede alınan sonuçlar bölge halkıyla paylaşılmalıdır.

Kırsal kalkınma projelerinde başarıyı sağlayacak en önemli husus uygulayıcıya ve elde edilen sonuçlara güven duyulmasıdır. Bu nedenle proje yönetimi ve uygulamada çok net ve şeffaf olunması gerekmektedir. Resmi kurumlarda kırsal kalkınma adına epeyce proje üretilip uygulama yapılmış olsa da, başarı elde edilememiştir. Kısaca başarısızlık sebeplerine bakacak olursak, bölge halkı ve mevcut olanaklara rağmen

projeler demokratik değil merkezi yönetim anlayışıyla hazırlanmış, katılım sağlanamadığı için halka mal edilememiş, ya sürdürülebilir olmayan uygulamalar oluşmuş ya da hiçbir sonuç alınamamıştır. Proje uygulamalarından yararlananlar bölge halkı değil, daha çok resmi kurumlar olmuştur.

Kırsal kalkınma sürecinde biyolojik, teknik, sosyal ve ekonomik anlamda sunulan bir dizi faaliyetten, sonuçta o bölgede yaşayanlar etkileneceğinden, kırsal kalkınma projelerinin yönetim ve uygulama açısından insan kaynaklı ve bilinçlendirmeye dayalı bir temele oturtulması gerekir.

Anadolu medeniyetlerine baktığımızda, tarımsal faaliyetlerle birlikte toprağın kullanılmasının 9000

yıllık bir geçmişe (Şanlıurfa Göbekli Tepe Mevkii) dayandığını görmekteyiz. Süre gelen zaman içerisinde artan nüfus ve geleneksel alışkanlıkların toprak, su ve doğal bitki türleri üzerindeki baskısı sonucu, bu kaynakların daha çok

insan kaynaklı olarak önemli ölçüde tahrip edildiği görülmektedir. Sanayileşme ve şehirleşme adına, insanlara beslenme şartlarını sunan alanlar yok edilmiştir. Bu nedenle kırsal kalkınma projelerinde halkın eğitimi başta olmak üzere, halkla bütünleşmiş, sorunları giderici ve kişisel olmayan bir sistem yönetimi bilincinin de geliştirilmesi gerekir.

Kırsal alanlara nüfus açısından baktığımızda, köy yerleşim birimlerinde ortalama yaşın 50 ve üzerine çıktığını, köyde kalan yaşlı nüfusun maddi ve bedensel açıdan üretme gücünün kalmadığını görmekteyiz. Bu bölgelerde üretim gücünün tekrar oluşturulması için köyünden göç etmiş genç nüfusun tekrar köye dönmesini beklemeyi hayal dahi edemeyiz. Kırsal kalkınma, bir köye dönüş projesi değil, yeni bir yönetim ve uygulama alışkanlığını oluşturma projesi olmalıdır.

Tohumlar Fidana, Fidanlar Ağaca, Ağaçlar Ormana, Ormanlar 2/B'ye!.....

1950-1997 Dönemi Ormansızlaşma Nedenleri	Oranı %	Alan (ha)
Orman Yangınları	27.2	707.000
Tarlaya Dönüştürme	7.0	182.000
Yerleşme	1.0	26.000
Başarısız Mühendislik Uygulamaları	8.9	231.000
Orman Aleyhine Yasal Düzenlemeler	56.0	1.456.000
	100.0	2.602.000

KAMUOYUNA

AKP Hükümeti kamuoyunda 2B olarak bilinen ve orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin satışı için yeniden düğmeye bastı.

Daha önce iki kez çıkartılan ve Anayasa Mahkemesi tarafından Anayasaya aykırı olduğu için iptal edilen 2B ile ilgili kanun, bu kez 15.01.2009 tarih ve 5831 sayılı Tapu Kanununda değişiklik yapan Kanunun içinde gizlenerek yeniden düzenlendi.

Bu düzenleme ile; 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesinin (B) bendi gereğince orman kadaströ komisyonlarınca Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin, Maliye Bakanlığının talebi üzerine, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce fiili kullanım

durumları dikkate alınmak suretiyle kadaströ, ifraz ve tescil işlemlerinin yapılacağı hükmü getirilmiştir.

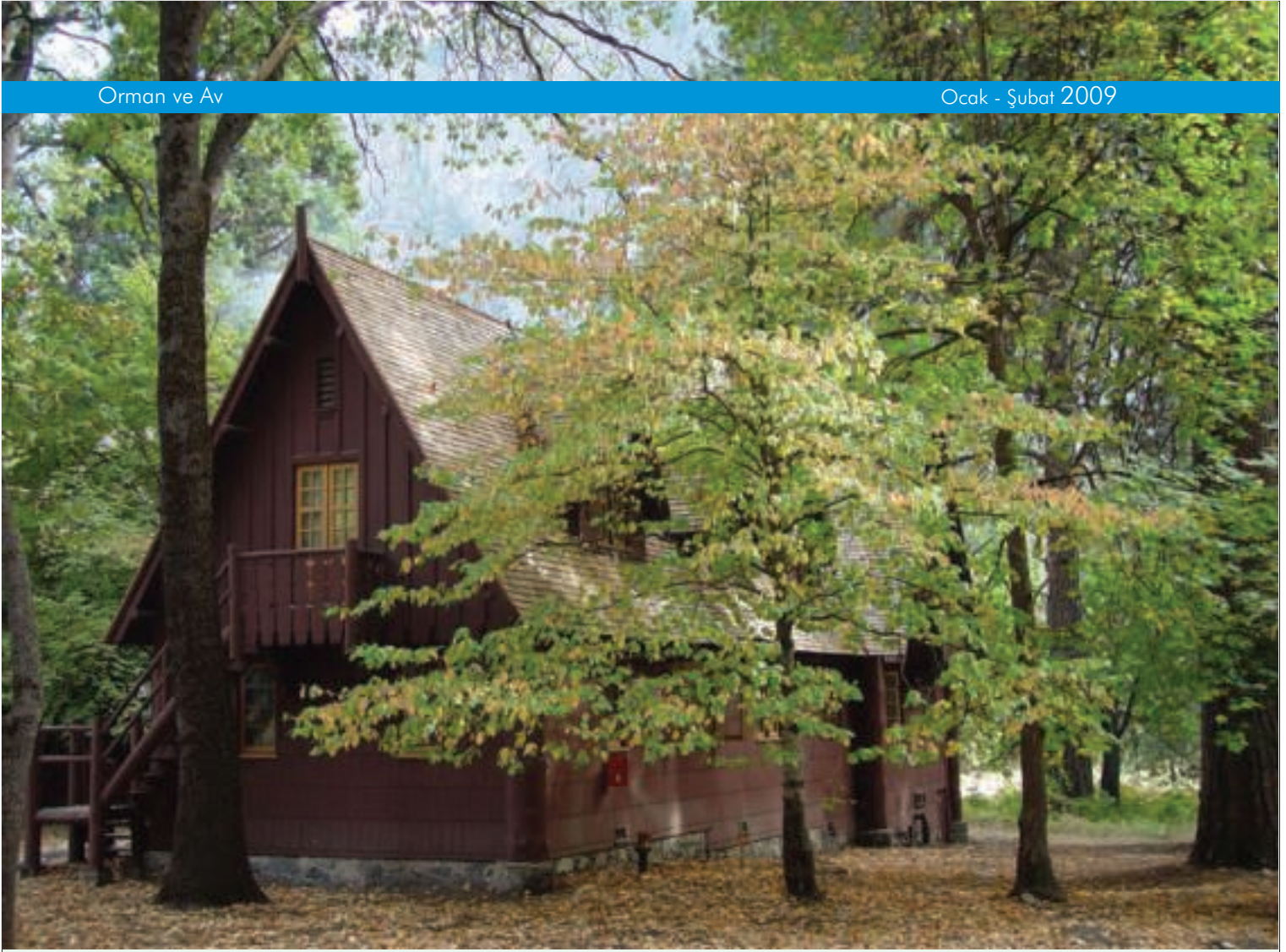
AKP Hükümeti kamuoyunun bilgisinden habersiz bir şekilde yaptığı bu düzenleme ile gerçekte ciddi bir sorun olan 2B sorununu çözmeyi hedeflememektedir.

Çıkardığı bu kanunun Anayasaya aykırı olduğunu ve yine iptal edileceğini bildiği için, iptal tarihine kadar geçen süre içinde belli çevrelere satarak rant sağlama amacını gütmektedir.

AKP Hükümetinin sorun çözmekten ziyade ormanların talanına yönelik bu davranışını Türkiye Ormanlılar Derneği olarak şiddetle kınıyoruz. Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Türkiye Ormanlılar Derneği

ORMANLAR, DEĞİŞİM ve KAVRAMLAR

Emin GÜZENGE

Orman Amenajman Başmühendisi, Antalya
eminguzenge@mynet.com

Dünyada ve ülkemizdeki gelişmeler sonucu toplumun ormanlardan beklediği fayda ve fonksiyonlar da değişmiştir. Ormanların gösterdiği fonksiyonlardan odun hammadde üretimi daha geri planlarda düşünölmeye başlanılmıştır. Ormanların ekolojik ve sosyal hizmet fonksiyonları daha ön plana çıkmaktadır. Ormancılık alanında teknik ve mevzuatta kullanılan birtakım kavramlar günümüzde yetersiz kalmaktadır. Bu nedenle ormancılık alanında kullandığımız bazı kavramların yeniden gözden geçirilip, güncellenmesi gereksinimi ortaya çıkmaktadır.

talepler ormanların bir arsa ofisi gibi görölmesine neden olmaktadır. Bugünkü teknik terim ve mevzuattaki tanımlara göre, orman sayılan yerlerden diğer sektörlere izin, tahsis ve kullanım hakkı adı altında ormanlık alanlar verilmektedir. Verilen bu izinler sonucu orman ekosisteminde bozulmalar olmaktadır. Bu izinler sonucu bundan etkilenen, kişi veya kurumlar mahkemeye giderek bu duruma itiraz etmektedir. Mahkemeler dava sürerken konu hakkında uzman kişilerden bilirkişi raporu istemektedir. Ne yazık ki aynı konuda uzman olan kişiler farklı görüşler öne sürebilmektedir.

Hızlı nüfus artışı, köyden kente göç, kentlerin gelişmesi, sanayileşme ve diğer sektörlerden gelen

Ülkemizde 1917 yılından bu tarafa uygulanan orman amenajman planları çeşitli metotlara göre

ORMANLIK ALAN DAĞILIMI (OGM-2006)

DURUM	Normal (Ha)	Normal (%)	Bozuk (Ha)	Bozuk (%)	Toplam (Ha)	Toplam (%)
Koru	8940215	42	6499380	31	15439595	73
Baltalık	1681006	8	4068146	19	5749152	27
G.Toplam	10621221	50	10567526	50	21188747	100

yapılmaktadır. Orman amenajman birimince yapılan envanter ve planlamalara göre orman kaynaklarının belirlenen kavramlara göre mevcut durumları belli periyotlarda güncellenerek kamuoyuna açıklanmaktadır. Açıklanan bu rakamlara göre de ormancılık politikaları ile stratejik ve taktiksel planlar yapılmaya çalışılmaktadır. Açıklanan bu rakamlardan en fazla kullanılanları ormanların alan ve servet değerleridir.

Ülkemizdeki ormanlık alanların 2004 sonu itibarı ile dağılımı üstteki resmin altındadır.

Yukarıdaki tablodaki kavramları açıklarsak:

Normal Orman: Orman ağaçlarının kapallık (tepe kapallılığının toprağı örtme oranı) durumu ölçüt alınarak, % 11-100 oranında(1-2-3 kapalı) toprağı örten orman alanlarıdır.

Bozuk Orman: Orman ağaçlarının, % 10 ve daha az oranında (0 kapalı) toprağı örten orman alanlarıdır.

Planlamada bu kavramlar daha çok odun üretim işlevi göz önüne alınarak kullanılmaktadır. Orman

amenajman planlarında işletme amacına göre değişmekle birlikte kesim planları yapılırken; ara hasılat etaları 2 ve 3 kapalı ormanlara, son hasılat etası ise 1 kapalı ormanlara aktüel duruma göre verilmeye çalışılmaktadır. Son hasılat etasına uygun 1 kapalı alan yoksa, sırayla 2 ve 3 kapalı alanlardan da eta verilebilmektedir. Bozuk ormanlardan ise odun üretimi yapılmayıp, ağaçlandırma, erozyon kontrol ve rehabilite çalışmaları yapılabilmektedir.

Ancak son yıllarda, orman ağaçlarının kapallılık durumuna dayalı olan mevcut normal, bozuk orman ayırımının (halen %10'un üzerinde kapallılığa sahip ormanlar normal kabul edilmektedir) uygun ve yeterli olmadığı, bunun yerine ekosistemin durumuna ve orman alanı için belirlenen işleve (yönetim amacına) dayalı bir tanımlama sistemi getirilmesi gerektiği görüşü ağırlık kazanmaktadır (UOPR, 2003).

Fonksiyonel planlama süreci ile ormanların ekonomik, ekolojik ve sosyal fonksiyonları göz önüne alınarak ormanların işlevleri belirlenmektedir. Orman

fonksiyonuna bağlı olarak belirlenen işletme amacına göre de ormanlar tanımlanmaya çalışılmaktadır. Ormanlık alanları normal ve bozuk kavramları ile tanımlamak kamuoyunda farklı ve olumsuz algılamaya neden olmaktadır. Rakamlara bakınca ülke ormanlarının %50 si bozuk orman, o halde bu alanların hepsini normal orman haline getirelim diye bir fikir oluşmaktadır. Halbuki bozuk orman diye tanımladığımız bu alanlara, farklı bakış açıları ile bakabilirsek, bu alanların homojen bir karakter taşımadığını görürüz. Bozuk ormanlardaki farklı yapıları ve işlemleri incelersek:

a- Yetişme ortamındaki olumsuz nedenlerden dolayı, uzunca zamandır bu yapıda kalan "Doğal Bozuk Ormanlar". Bu alanlar bugünkü yapıları ile korumaya devam edilmelidir.

b- İnsan ve diğer dış etmenler nedeni ile yapıları sonradan bozulmuş bozuk ormanlar. Bu alanlar öncelikle hangi orman fonksiyonunu yerine getirebileceği açısından değerlendirilip işletme amacına karar verilmelidir. Belirlenen işletme amacına yönelik olarak yapılması gereken iş ve işlemler seçilip,

belirlenen işletme amacını en iyi yerine getirebilecek orman yapısı oluşturulmaya çalışılmalıdır. Yani seçilen işletme amacı (Üretim, Toprak Koruma, Su Koruma, vb. gibi) ne ise yapılacak işlem (ağaçlandırma, erozyon kontrol, rehabilite vb.gibi) ona yönelik olmalıdır. Baştan orman fonksiyonu ve buna bağlı olan işletme amacının seçilmesi, yapılacak çalışmanın; zaman, para ve emek açısından daha verimli hale getirecektir.

c- Sarp, dik, taşlık ve kayalık özellikleri taşıyan bozuk ormanlar. Herhangi bir iş veya işlem yapılması ile mevcut yapının da bozulma riski fazla olduğu için, bu alanlar bugünkü yapıları ile korumaya devam edilmelidir.

d- İlk periyotta gençleştirmeye sokulacak normal meşcereler (1, 2, 3 kapalı) idare süresini doldurmamış ise, bozuk ve ağaçlandırılması gereken alanlardan (OT) da gençleştirmeye alan ayrılabilir.

e- Fonksiyonel planlama süreci ile 2002 yılından bu yana yapılan orman amenajman planlarında;

verimli ormanlar içerisinde bulunan doğal bozuk ve ağaçsız alanlar biyolojik çeşitliliğin korunması ve yaban hayvanlarının beslenme alanı olması yanında; orman yangınları sırasında çeşitli canlı türleri ve insanların yaşamlarını kurtarabilecekleri sığınaklardır. Bu nedenlerden dolayı 3,0 Ha.'dan küçük bozuk ve açıklık alanlar ile bu fonksiyonu yerine getirdiği saptanan daha fazla büyüklükteki bozuk ve açıklık alanlar ağaçlandırmaya verilmemektedir.

Yukarıdaki maddeler ışığında bozuk orman alanları incelendiğinde %50 oranın değişeceği ortadadır. Geçmişten günümüze kadar AGM ve OGM tarafından yetiştirme ortamı uygun ve problemsiz alanlarda büyük ve başarılı ağaçlandırma çalışmaları yapılmıştır. Kalan alanlar; yukarıda maddelerde belirtilen nedenlerden dolayı işlem yapılamayacak nitelikteki sosyal baskılı alanlardır.

Kamuoyunda tartışılan kavramlardan birisi de “orman” tanımı ile ilgilidir. Aşağıda çeşitli orman tanımları görmektediriz:

Orman: Oldukça sık bir şekilde bir arada büyüyen , olgunluk çağında 8 metrenin üzerinde boylanan ağaçların meydana getirdiği geniş alanları kaplayan odunsu bitki toplumdur (Çepel, N., 1995).

Orman: Sınırları belirli bir yetiştirme ortamında toprağı kapatacak kadar yeterli bir sıklığı oluşturan ağaçlar, bunların altında yer alan çalı ve ot türleri ile bu yetiştirme ortamında yaşayan hayvanların, hayvancıkların ve mikroorganizmaların oluşturduğu bir yaşama birliğidir. Bu yaşama birliğinin yetişip/yaşadığı ortam ile birlikte oluşturduğu ekolojik sistem “orman ekosistemi”dir (Kantarıcı, D., 2008).

Orman: Belirli özelliklere sahip yetiştirme ortamlarında var olan, ana öğeleri ağaç ve ağaççıklar olmak üzere, diğer bitkisel, hayvansal ve mineral öğeler (arazi) den oluşan, bu öğeler arasında karşılıklı etkileri ve kendine özgü yaşama beraberliği olan bir doğal varlık, bir ekosistem ve öncelikle bulunduğu yöreye ekonomik, estetik, ekolojik yararlar sağlayan bir ulusal servettir, mülkiyeti tüm yurttaşlara aittir (Aslanboğa, İ., 2008).

Orman: Tabii olarak yetişen veya emekle yetiştirilen ağaç ve ağaççık toplulukları yerleriyle birlikte orman sayılır (6831 sayılı orman kanunu, madde-1).

Ormanı sadece ağaç olarak algılayan çevrelerde, ormanlar ormandan kesilen ağaç sayısı ile değerlendirilmektedir. Halbuki ormanlar; ağaç, ağaççık, otsu bitkiler, çeşitli canlıların bir arada yaşadığı yaşam ortamlarıdır. Bu yaşam ortamları

milyonlarca yılda oluşmuştur. Yaşam ortamında bulunan tüm canlı ve cansız varlıklar, karşılıklı ilişki ve etkileşim içerisinde. Bu nedenledir ki orman ekosistemi içerisinde bulunan tüm canlı ve cansız varlıklar, bir zincirin halkası gibi birbirlerine bağlı olarak yaşama birlikteliklerini sürdürmektedir. Zincirin halkalarından birinin veya birkaçının yok olması demek, orman ekosisteminin giderek bozulması anlamına gelmektedir. Bütün bunların sonucu ise günümüzde insanlık çeşitli sağlık ve çevre problemleriyle karşı karşıya gelmiştir.

Sonuç ve Öneriler:

1- Türkiye'nin orman varlığına ait bilgiler, yapılan orman amenajman planlarından alınmaktadır. Alansal dağılım incelenirken sadece normal ve bozuk kavramları ile değerlendirmek bizleri yanlış sonuçlara götürebilir. Bu nedenle ormanlık alan dağılımına, ormanlara fonksiyonel (işlevsel) açıdan da bakarak değerlendirme yapmak daha gerçekçi olur. Geçmişten günümüze kadar orman alanları ile ilgili yerleşmiş olan bu kavramları değiştirmek için, önce meslek kamuoyuna sonra da bizim dışımızdaki toplumun diğer kesimlerine bu farklılıkları anlatarak ormanların fonksiyonel değerlerini ön plana çıkarmalıyız.

2- Orman alanlarını; sadece kapalılık kriterini esas alarak bozuk orman, sadece odun üretimi açısından değerlendirip verimsiz orman alanları olarak değerlendirmemek gerekmektedir. Bu alanları ekosistemin bir parçası olarak görüp, sadece ekonomik değer elde etmek amacıyla değerlendirmek yanlıştır. Bozuk ormanları, orman fonksiyonları açısından değerlendirmek daha gerçekçi olacaktır. Bu açıdan bakıldığında Bozuk ormanların; toprak koruma, su koruma, havayı temizleme, karbondioksitin (CO²) bağlanması ve oksijen (O²) üretimi, biyolojik çeşitliliğin korunması ve yaban hayvanlarının beslenme alanı olması vb.gibi ekonomik değer olarak ölçülemeyen, çeşitli fonksiyonları yerine getirdiği görülecektir. Bu nedenle artık bozuk ormanlar gördükleri bu fonksiyonlar açısından verimli orman olarak tanımlanmalıdır.

KAYNAKLAR

- OGM., 2006, Orman Varlığımız, sayfa 13.
 UOPR, 2003, Ulusal Ormancılık Programı Raporu, 1.taslak.
 Çepel, N., 1995, Çevre Koruma ve Ekoloji Terimler Sözlüğü, sayfa, 135.
 Kantaracı, D., 2008, Türkiye'de Çalıştırılmış Ormanlar Sorununa Ekoloji Açısından Bakış, sayfa, 2 .
 Aslanboğa, İ., 2008: Orman ve Av, sayı:5, sayfa,32.

HASAN ALİ YÜCEL'İN ANISINA

Hasan Ali Yücel (18.11.1897-26.2.1961), yarım asrı bulan bu ölüm yıldönümünde de çok çeşitli çevrelerden çeşitli kurumlarca ve pek çok kişiler tarafından çok çeşitli biçimlerde anılacaktır. O buna değerdi, daha fazlasına da değerdi.

Ben Hasan Ali Yücel'in gazeteciliğine yetiştim. Gaziantep Lisesi'ndeydim ve Cumhuriyet'te makalelerini okurdum. "Kimıldayan hataya mahkumdur" özdeyişini ilk onun makalesinden okudum. O makalede, (Hümanizmayı, komünizmaya benzettiler ve haksız suçlamalarda bulundular) anlamında özetlenebilecek bir yakınmayı ya da isyanı da anlatıyordu. Yenik bir kahraman gibi gelmişti bana ve ben, ucuzculuğa ve çıkarıcılığa kapılıp, hiç galipler safına sığınmamıştım. Belki biraz da bu nedenle, o makaleyi, yaklaşık 80 kişilik pansiyon öğrencilerinin etüt odalarına ayrı ayrı girip izin isteyerek yüksek sesle tümüne okumuştum.

Hasan Ali Yücel'in bestakarlığını da İ.Ü. Orman Fakültesi öğrencisiyken, ilk kez Boğaziçi'nde, Büyükdere'de, oltu taşı gibi siyah gözlü bir kızıdan öğrenmiştim. Şarkının hem güftesi ve hem de, özel olduğundan kuşku duymadığım bir sestem dinlediğim bestesi o günkü gibi aklımda, gönlümde ve kulağımdadır. Hala "Sen bezmimize geldiğin akşam neler olmaz" diyorum ve hala "Sen saçlarını çözdüğün akşam seher olmaz" diyorum.

Suzinak makamında, curcuna usulünde bestelenmiş bulunan ve güftesi de Hasan Ali Yücel'e ait olan şarkının sözleri şöyledir:

Sen bezmimize geldiğin akşam neler olmaz
Aşkın beni sermest ediyorken keder olmaz
Ölsem de senin uğruna canım heder olmaz
Sen saçlarını çözdüğün akşam seher olmaz

Hasan Ali Yücel'in bu şiirinin bir dördlüğünü de şevkefza makamında Cevdet Çağla bestelemiştir. O şarkının güftesini de veriyorum:

Hicran gibi alemde elim derd-i ser olmaz
Sen bezmimize geldiğin akşam neler olmaz
Didarına benzer şafak olmaz, seher olmaz
Sen bezmimize geldiğin akşam neler olmaz

Güftesi Hasan Ali Yücel'e ait olan ve Şükrü Şenozan tarafından segah makamında bestelenen bir diğer şarkının sözlerini de, gönülden sevmeyi bilenler için aşağıya alıyorum:

Gözlerinden içti gönül neşeyi
Senden öğrendim gönülden sevmeyi
Sildi aşkın gözlerimden herşeyi
Senden öğrendim gönülden sevmeyi

Oğlunun "Çağın en güzel gözlü maarif müfettişi" dediği, "O çapkın babam" dediği Hasan Ali Yücel'i, böylece şiirlerle ve şarkılarla anmanın da çok anlamlı olabileceğini düşündüm. Anısı önünde saygı ile eğiliyorum.

Osman Gökçe
26.02.2009

KIYILARIN PEYZAJ PLANLAMALARINDAKİ ÖNEMİ, KENTSEL KULLANIM POTANSİYELLERİ VE İŞLEVSEL ÖZELLİKLERİ

Araş.Gör. Betül ATAKAN ÖZNAME

İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü
Peyzaj Planlama ve Tasarım ABD.
pmbetul@istanbul.edu.tr

1. GİRİŞ

Dünya yüzeyinin dörtte üçü, yaşamın başladığı ve günümüzde yaşam dengesinin başlıca ögesi olan denizlerle kaplıdır. Dünya kabuğunun zamanla şekil değiştirmesiyle karalarla denizleri ayıran çizgi olarak tanımlayabileceğimiz kıyı oluşumu değişik etkenlerle şekil almıştır [17].

Doğanın ayrıcalıklı bir parçası olan kıyılar ve denizler canlılar ve özellikle insanlar için önemli bir

kaynaktır. Oldukça kıt bir kaynak olmasının yanı sıra tüketilmesi çok kolaydır. Kıyı bir “Doğal kaynak” olarak insanlar ve tüm canlılar için çeşitli amaçlarla kullanıma olanak sağlar [3].

Kıyı mekanları, toplum kullanımına açık kentsel mekan niteliği gösterdiğinden, farklı toplumsal kullanımları içeren, kültürel, rekreasyonel gereksinimleri karşılayan, kentsel bütünleşmenin sağlandığı çevresel değerler olarak ortaya çıkmaktadır. Doğal çevrenin bir parçası olan kıyılar,

farklı düzenleme örnekleri ve kullanım tipi çeşitliliği yönleriyle önemli kentsel simgelerdir.

Kıyı kaynakları üzerindeki yoğun kullanım, endüstrileşme ve kentleşme olgusu ile hız kazanmıştır. Kıyıların sorumsuzca kullanım sürecinde doğal çevrenin tahribi ile birlikte; su kirliliği, deniz canlılarının yaşam ortamlarının bozulması ve nesillerinin tükenmesi, kıyı morfolojisinin değişmesi, su tabanlı ekosistem dengesinin bozulması, önemli çevresel sorunlar oluşturmaya başlamıştır.

1.1. Kıyı Kavramı

En basit tanımlama ile kıyı; deniz, göl, akarsu gibi her türlü doğal su kütlesini çevreleyen toprak şerididir.

Genel bir tanımlama ile ise kıyı; deniz, doğal ve yapay göl ve akarsuların kara ile birleştikleri yerde doğal olarak oluşan kıyı çizgisi boyunca uzanan kara parçasıdır. Coğrafya verilerine göre kıyı, kara ile denizin temas noktalarının birleşmesinden meydana gelen bir çizgi boyunca uzanan şerittir [16].

Kıyı kavramının yapısında üç farklı bölge bulunmaktadır. Bunlar: 1) Sahil 2) Kıyı (veya kumsal) 3) Yakın Kıyı'dır. Bu üç bölgenin uzağında kalan alana uzak kıyı bölgesi denir [16].

Sahil: Kıyıda dar bir alan teşkil etmektedir. Bu bölge kıyidan itibaren başlar ve ani bir arazi değişikliği oluncaya kadar devam eder. Bu sahil kısmının genişliği, jeolojik yapıya göre çok değişik olabilir.

Kıyı: Su ile sınırlanmış arazi parçasıdır. Bu sınır medcezir ve dalgalarla devamlı değişir. Sıkışmayan malzemeli kıyı kesimi genellikle kıyı (veya kumsal) olarak adlandırılır.

Yakın Kıyı: Dalgaların kırıldığı sonra da kıyıya doğru tırmandığı bölgedir.

Uzak Kıyı: Dalga kırılma bölgesi dışında kalan kesime uzak kıyı bölgesi denir.

Kıyı alanında, yerkürenin ana kütleleri olan hava, su ve kara birbirleriyle iç içedir. Bunlar birbirleriyle etkileşim halindedir ve her birinin dinamik bir yapısı vardır.

Kıyı, bir görsel mekan olarak ele alındığında, denizde ufuk çizgisine, karşı olarak karada silüet çizgisine dayanan ve üçüncü boyutta havaya ve su altına doğru devam eden bir bütündür. Peyzaj yönünden ise, doğal yapılarının değişik olması

yüzünden her kıyı parçası kendi özelliklerini taşıyan bir sit, kıyı mekanı ise bir sitler dizisidir. Alan olarak ufak bile olsa, bu sitler bazen, akarsu ağızları, kıyı yamaçları, koylar, adalar, boğazlar gibi nitel değer kazanırlar [1].

Kıyılar, deniz ve karalardan farklı görsel niteliklere sahiptir. Kıyının görsel niteliklerinin belirlenmesinde doğal verilerin yanı sıra, kıyı kullanım türleri ve peyzaj öğeleri de etkili olmaktadır. Kıyı mekanındaki görselliğin, en önemli değerlerinden birisi silüet etkisidir [15].

1.2. Yasal Kıyı Kavramı Tanımı

Kıyı'nın Türk Hukuku'nda ilk yasal tanımı 1926 yılında yürürlüğe giren Medeni Kanun'un 41. maddesinde görülmektedir.

Daha sonra 17.4.1990 tarih ve 20495 sayılı Resmi

Gazetede, 3621 numaralı kıyı kanunu ile söz konusu kanunun uygulanmasına dair Yönetmelikte geçen tanımlar ise şöyledir;

Kıyı Çizgisi: Deniz, tabii ve suni göl ve akarsularda, taşkın durumları dışında, suyun kara parçasına değdiği noktaların birleşmesinden oluşan meteorolojik olaylara göre değişen doğal çizgidir.

Tabii ve suni göllerde Devlet ve Su İşleri Genel Müdürlüğü'nce maksimum su kotu çizgisi belirlenir.

Kıyı Kenar Çizgisi: (Değişik: 30.3.1994 21890 R.G.) deniz, tabii ve suni göl ve akarsuların alçak-basık kıyı özelliği gösteren kesimlerinde kıyı çizgisinden sonraki kara yönünde su hareketlerinin oluşturduğu, kumsal ve kıyı kumullarından oluşan kumluk, çakıllık, kayalık, taşlık, sazlık, bataklık ve benzeri alanların doğal sınırı; dar-yüksek kıyı özelliği gösteren kesimlerinde ise, şev ya da falezin üst sınırıdır.

Bu sınır doldurma suretiyle arazi elde edilmesi halinde de değiştirilemez.

Kıyı kenar çizgisi tespitine konu olmayan akarsuların, deniz, tabii ve suni göllerle birleştiği yerlerde, kıyı kenar çizgisi; deniz, tabii ve suni göl kıyı kenar çizgisi olarak tespit edilir.

Kıyı: (Değişik: 30.3.1994 21890 R.G.) Kıyı çizgisi ile kıyı kenar çizgisi arasındaki alandır.

a) Dar-Yüksek Kıyı: Plaj ya da abrazyon* platformu olmayan veya çok dar olan, şev veya falezle son bulan kıyılardır.

b) Alçak-Basık Kıyı: Kıyı çizgisinden sonra da devam eden, kıyı hareketlerinin oluşturduğu plaj, hareketli ve sabit kumulları da içeren kıyı kordonu lagün gölü, lagün alanları, sazlık, bataklık ile kumluk, çakıllık, taşlık ve kayalık alanları içeren kıyılardır.

Sahil Şeridi: (Değişik: 13.10.1992 21374 R.G.) Deniz, tabii ve suni göllerin kıyı kenar çizgisinden itibaren kara yönünde yatay olarak en az 100 m. genişliğindeki alandır.

1.3. Kıyılardaki Kentsel Kullanım Tipleri

Kentleşmenin hızlanması, endüstrinin kent özellikleri dışında da kuruluş yeri aramaya başlaması, halkın dinlenme ve boş zaman değerlendirme alışkanlıklarındaki değişimler, turizm ve ulaşım gereksinimleri, ikinci konut edinme eğilimlerinin güçlenmesi, yoğun ve sıkıcı metropoliten yaşam içinde rekreasyonel gereksinimlerin artması kıyılara olan talebi büyük ölçüde etkilemektedir [6].

Kentlerdeki kıyı kullanımları, a) suya bağımlı kullanımlar, b) su ile ilişkili kullanımlar, c) sudan bağımsız kullanımlar olarak ele almak mümkündür. Suya bağımlı kullanımlar su kenarı kullanımlarının zorunlu olduğu yerler içindir. Bu alandaki kullanımlar içerisine feribotlar, marina terminalleri, tekne bakım ve tamir alanları, marinalar ve gemi bağlama yerleri, ticari balıkçılık ve taşımacılık girmektedir. Su ile ilişkili kullanımlar ise su (kıyı) kenarı kullanımlarının avantajlarını sağlayabilecek şekilde konumlandırılmış su kıyısından uzak aynı verime sahip yerleşimlerdir. Endüstriyel fabrika, ambar ve depolama olanakları ve bazı kamu hizmeti yapan kurumlar bu sınıf içinde sayılabilirler.

Üçüncü kategori olan sudan bağımsız kullanımlar ise ne tam bağımsız ne de direkt olarak bağımlı su kenarı yerleşimleridir. Bu kullanımlar apartmanlar, konaklama amaçlı yataklı yerler, oteller, açık parklar ve rezervler, perakende satış ve servis hizmeti veren işletmeler (restoran gibi), kıyı alanının çevresel faydalarını kullanabilen (pazarlama ve ticari nedenlerin dışında) fakat su kenarından uzak olan hizmet alanları olarak sıralanabilir [4].

Özetle, kara ve denizin ulaşım hareketlerinin birleşim noktası olan kıyı, ekonomik faaliyetlerin yerleşmek için yarıştığı bir alandır. Ayrıca kıyı mekanı doğal değerleri ve güzellikleri ile sağlık ve rekreasyon işlevlerinin yoğunlaştığı bir çekim noktasıdır [7].

1.3.1. Liman Kullanımı

Liman en yalın biçimde "Gemilerin yolcu indirip, bindirme, yükleme-boşaltma, bağlama ve beklemelerine elverişli yeterli su derinliğine sahip, teknik ve sosyal altyapı tesisleri, yönetim, destek, bakım-onarım ve depolama birimleri bulunan doğal ve yapay olarak rüzgar ve deniz tesirlerinden korunmuş kıyı yapıları"dır [18].

Tarihi gelişim içerisinde kara ulaşımının

*Abrazyon, Latince kazınma anlamına gelen "abrasum", "abradere", "abrası" sözcüklerinden türemiştir. Metinde "deniz dalgası aşındırması" anlamında kullanılmıştır.

zorluklarına karşı yoğun bir deniz ulaşımı meydana gelmiştir. Deniz aşırı ilişkilerin kurulması, kıyıda liman şehirlerini meydana getirmiş, liman özelliği şehrin gelişmesinde önemli bir payı üstlenmiştir. Günümüzde birçok büyük metropolün, karşılıklı ilişkiler içinde büyük tersane, sanayi bölgelerinin, ticaret ve kültür kökenli kentlerin liman olmanın getirdiği üstünlüklere dayalı olarak geliştiği söylenebilir [7].

Limanların çoğu tarih boyunca gelişmiş büyük yerleşme merkezlerinde kurulmuşlardır. Yer seçimlerinde önemli birçok faktör yer almaktadır. Bunlardan ilki ulaşım bağlantısıdır. Limanın karayolu, demiryolu ve kanal bağlantısı sağlanmalıdır. Limanın öngörülen ulaşımı karşılayabilmesi için yeterli büyüklüğe sahip olması gereklidir. Bu da kimi zaman bütün metropol kıyısını kaplayabilmektedir. Diğer kullanımlara olanak sağlanamamaktadır. Doğal ve topoğrafik koşullar da liman yer seçimini etkileyen faktörlerdir. Liman, açık rüzgarlardan korunan, derin su alanına sahip, deniz dibi zemini kil ve kum olan kıyı arazi eğiminin az olduğu bir mekanda yerleşmelidir. Aşınma yaratıcı gel git olaylarının olmaması da diğer bir önemli faktördür. Şiddetli fırtına ve sis bölgeleri de yer seçiminde etkili olmaktadır [7].

Liman kentlerinde kıyı alanını etkileyen birçok faktör bulunmaktadır. Bu nedenle kıyı alanlarında çevresel devamlılığın sağlanması için sadece liman yetkilileri değil, kent planıcıları ve ilgili meslek dallarındaki kişiler de fikirleriyle bu tip alanların gelişimine katkıda bulunmalıdırlar.

1.3.2. Endüstriyel Kullanım

Kıyılar, deniz ve kara ulaşımının birleştiği bir nokta olmaktan dolayı endüstri için aranan bir mekandır. Ayrıca limanların depolama olanaklarını sağlamaları endüstriyel kuruluşların mevcut limanların çevresini tercih etmelerine neden olmuştur. Sonuçta kıyılar her zaman bu sektör için bir çekim noktası olmuştur [13].

Kıyıların endüstri amaçlı kullanımlarda tercih edilmesinin temel nedenleri şöyle sıralanabilir;

-Kıyının kara ve deniz ulaşımı arasında geçişi sağlayan bir kılma noktası olması ve depolama kolaylığı,

-Endüstrinin ürettiği negatif malların arıtılmadan deniz, göl ve akarsular yoluyla uzaklaştırılabilmesi ve bunun maddi karşılık olmadan yapılabilmesi,

-Kıyının ham madde kaynağı (kum, çakıl, kalker, deniz bitkileri) olarak kullanılabilmesidir [9].

Endüstri ile birlikte yerleşmelerin büyümesi ivme kazanır ve yeni kullanımlar için duyulan alan gereksinimi artar. Bunu karşılayacak öncelikli mekanlar olan kıyılar, insan ve yapı yoğunluğu ile karşı karşıya kalır. Bu nedenle, endüstrinin beraberinde getirdiği ikincil gelişmeler kıyı planlamalarında dikkate alınmalıdır [9].

Kıyı alanında ana düşünce endüstriyel kullanım ise; planlamalarda arazi parçasının boyutu, binalara ulaşım yolları, park olanakları, temel araçlar için servis olanakları (su ve elektrik, fabrika atık sıvı kontrolü) gibi etkenler göz önünde tutulmalıdır [4].

1.3.3. Turizm Amaçlı Kullanım

Doğal peyzajın en önemli unsurlarından olan kıyılarımız ve yakın çevresindeki doğal kaynaklar kendi özgün doğal güzelliklerinin yanı sıra, barındırdıkları özgün kırsal alan yaşam örnekleri, tarihi ve arkeolojik zenginlikler ile gerek iç gerekse dış turizmin en çok yeğlediği turistik yörelerdir [14].

Gerçekten, ülkemizin kıyasal varlığı ile diğer doğal ve tarihi değerlerinin iklimsel özellikleriyle birleşimi kıyılarımızı turizm kullanımı için çekim noktası haline getirmektedir. [13].

Ancak, son yıllarda, öncelikle deniz turizmine olan talep artışı, kıyıların yoğun bir biçimde ve kontrolsüz kullanımı ile değişime ve bozulmaya uğrayarak özelliklerini gittikçe yitirmesine neden olmaktadır [22].

Kıyılarda alan kullanım kararları alınırken, yapı yoğunluğu fazla turistik tesisler yerine kamping veya düşük yoğunluklu piknik kullanımlarına yer verilmesi, doğal kaynakların korunması, estetik değerlerin devamlılığının temini yönünden gerekli olmaktadır [12].

Turizm amaçlı kıyı kullanımında koruma-kullanma ilkesinin sürdürülebilmesi için doğal, yapay ve sosyal çevre koşullarına bağlı kalınmalı, turizm açısından çekici değerlerin olduğu yerleşimlerde yapılacak turizm yapıları, yerleşmenin geleneksel dokusu ve kültürel özellikleri ile uyumlu bir biçimde ve ölçekte yapılması sağlanmalı, büyük yapı kitlesi gerektiren tesisler, kentsel dokuların dışında ve kıyı kuşağının gerisinde konumlanmalıdır [21].

Kentsel alanlarda turizm amaçlı kullanımlara ortam hazırlayan bir uygulama da turizm amaçlı kıyı dolgularıdır. Bunlar genelde turizm alan ve merkezlerinde ve turistik tesislerin önündeki turizmin devamı ve tamamlayıcısı olan kıyı düzenlemelerine ilişkin dolgular ve yat limanlarıdır.

Bunun yanında turizm alan ve merkezleri içerisinde ve dışındaki turistik tesislerin deniz yönünde bulunan ve onanlı planlarda turizm+II.konut alanları deniz yönünde yer alan iskele, güneşlenme terasları, platformlar ve sahil düzenlemelerine ilişkin dolgular ve yat limanları kamu kullanımına açık olmak kaydı ile bu kapsamda değerlendirilmektedir [6].

1.3.4. Ulaşım Amaçlı Kullanım

Kıyılar, deniz ile kara arasında bağlayıcı özelliğe sahip olduğundan, ulaşım amaçlı kullanımlara önemli bir doğal alt yapı oluşturmaktadırlar. Ancak, ulaşımın kıyı boyunca gelişmesi, yollar boyunca mevcut kentleri geliştirerek yeni yerleşimlerin kurulmasını getirmekle birlikte, kıyının silüeti, genel görünümü ve doğal karakteristikleri bozulmakta, ekolojik yapı olumsuz etkilenmektedir (Streers, 1971) [1].

Kıyıların ulaşım amaçlı kullanımında bir başka olumsuzluk kıyı bandında konumlanan taşıt yollarının, kent ile deniz arasında bir engel oluşturarak, insanların su ile ilişkisini kopartmasıdır. Bu da, doğal kıyının zedelenmesine neden olmaktadır. Taşıt yolu ile birlikte, kıyıda yer alan yapı dokusunda değişimler meydana gelmektedir. Yol çekim noktası haline gelerek, bölgede rant artışına sebep olmaktadır. Bunun sonucu olarak, kıyıda yer alan işlev türlerinde ve yapı yoğunluklarında değişimler meydana gelmektedir [11].

Kıyı mekanında yer alan kara ulaşımının yaratacağı olumsuzlukları önlemek için; yollar, kıyıya paralel geçirilmemelidir. Ara yollar kıyıya dik ve doğal su akışını kolaylıkla sağlayacak şekilde alt yapı koşulları sağlanmalıdır [16].

Karayolları kıyılara çok yakın geçirildiği takdirde, rekreasyon tesisleri denizden ana karayolu ile koparılmış olur. Bu durum trafik yönünden bir takım sakıncalar yaratmasının yanı sıra hava kirliliği ve gürültü gibi sorunların da ortaya çıkmasına neden olur [3].

Karayolları, olanaklar ölçüsünde, kıyılara 40-50

km. uzaklıklardan geçirilerek kıyılara bağlantıları uygun yerlerde kılçık yollarla sağlanmalıdır. Bu durumda, kıyılardaki mevcut karayolları, "manzara yolları" ya da "manzara koridorları" olarak yeniden planlanmalıdır [8].

Öte yandan kıyı alanında yer alan havaalanı kullanımı, kıyı ekolojisine büyük zarar vermektedir. Yoğun beton yüzeyler nedeniyle, kıyılardaki doğal su drenajı engellenmekte ve kıyı ekolojisi zarar görmektedir. Bu olumsuz sonuca karşı alınacak önlemler; havaalanları kıyı mekanında konumlandırılmamalı ve havaalanları ile kıyı arasında yeşil dokudan bir yalıtım sağlanmalıdır [16].

Özellikle artan ulaşım ihtiyaçları doğrultusunda yapılan kıyı dolgu alanları üzerinden geçirilen kıyı karayolları kıyı doğal dengesi ve canlıların yaşama ortamlarını olumsuz etkilemektedir. Kıyı dengesi hem doğal hayatın hem de morfolojisinin etkilenmesi sonucunda bozulmaktadır.

1.3.5. Rekreasyonel Kullanım

Bilindiği gibi rekreasyon "Bireylerin beğenisi bakımından doyurucu, ruhsal ve bedensel yenilenme amacı taşıyan, aynı zamanda bireyin sosyal, kültürel, ekonomik ve fizyolojik olanakları ile bağımlı boş zaman kullanımlarını içeren eylem ya da eylemlerdir" [2].

Rekreasyon faaliyetlerini arttırıcı etkenler incelendiğinde endüstrileşme ve kentleşme olayları ile sıkı ilişki içinde olduğu göze çarpmaktadır. Bu nedenle, özellikle metropol yerleşmelerinde rekreasyon ihtiyacı, önemli boyutlardadır. Açıklık hissini en iyi veren mekanların başında kıyı mekanı gelir. İnsanlar boş zamanlarını değerlendirmek, birbirini görmek, kültürel faaliyetlerde bulunmak ve açık bir mekanda bulunmak ihtiyacı ile kıyıyı tercih etmektedirler [13].

Yaşam biçiminde oluşan değişimler, teknolojinin beraberinde getirdiği yoğunluk, gürültü, çevre kirliliği, kent yaşamının oluşturduğu sorunlar, insan-doğa-çevre arasındaki ilişkilerin kopukluğu insanları kıyı mekanlarındaki ortak kullanım alanlarına yöneltmiştir [15].

Yapılan çeşitli araştırmalar sonucunda su kıyılarının diğer peyzaj elemanlarına oranla rekreasyon için çok daha fazla ilgi çekici oldukları ortaya çıkmıştır [10].

Kıyı şeridi önemli bir doğal ve rekreasyonel kaynaktır. Bu nedenle bu alanların herkese açık tutulması ve amacına uygun düzenlenmesi gerekmektedir.

Kıyılarının rekreasyonel amaçlı kullanımlarda tercih edilmesinin nedenlerine bakacak olursak;

-Deniz; estetik ve algısal yönden insanların dinlenmeleri, eğlenmeleri, yeniden zindelik ve canlılık kazanmaları, kısacası suya dayalı rekreasyonel etkinliklerde bulunmalarına olanak sağlar.

-Kıyısız alanlar, ayrıca göze sunuş açısından pitoresk ve romantik bir görünüme sahiptir.

- Deniz iklimleri; sert karasal iklimlere göre genelde çok daha yumuşaktır, yer yer oluşturduğu mikroklimalar ile insan sağlığını olumlu yönde etkilerler [3].

Bir özet değerlendirme yapılacak olursa rekreasyonel kullanımlarda tercih edilen kıyılarda belirginleşen açıklık duygusunun birinci boyutu, fiziksel ve görsel boyuttur. Kıyılar bu anlamı ile kentlerin yüksek yoğunluklu, gürültülü, belirli ekonomik amaçlara yönelik biçimde yapılaşmış ve kapalı karakterdeki çevresine karşıt bir işlev görerek özgürlük duygusu, rahatlama, dinlenme olanağı vermektedir. Açıklığın ikinci boyutu, kıyılardaki dinlenme aktivitelerinin sosyal engelleri kırmada bir olanak yaratmasıdır [20].

1.3.6. Yerleşim Amaçlı Kullanım

Eski uygarlıkların büyük bir bölümü akarsu ve deniz kıyılarında kurulmuşlardır. Su kıyıları yaşam koşullarının güç olduğu dönemlerde, sulu tarıma elverişli olması, tarım ve hayvancılık gibi geçim kolları için bereketliliği, savunma olanakları dolayısıyla yerleşme için olumlu ve tercih edilen mekanlar olmuşlardır [7].

Günümüzde ise, kent alanı içinde kıyı alanlarının yüksek rant özelliği kıyı alanlarını etkilemiş, kıyılarda mal sahibi olmak sosyal bir statü haline gelmiştir. Bu kentsel yerleşmeler nedeniyle kıyı çizgisinin doğal özelliği çoğu yerde kaybolmuştur.

Kıyı mekanlarının en büyük arazi kullanım tiplerinden birisi olan ikinci konutlar, yoğunlukla kent yerleşimi yakınında, rekreasyonel kullanım yönünden uygun, deniz kıyıları boyunca çizgisel biçimde gelişen ve kıyıların elverişsiz olduğu yerlerde noktalanarak, kent gelişimi ve deniz kirlenmesiyle özelliğini kaybeden, yılın büyük bölümünü boş geçiren, dinlenme amaçlı daimi konutlardır. Bu yerleşmeler zamanla 1. konut yerleşimleri işlevini üstlenmişlerdir.

Kıyı yerleşmelerinde rastlanabilen başka bir olay, kıyıda çok katlı binaların yer almasıdır. Kıyıların betonlaştırılması biyolojik yaşamı, doğal alışverişi etkilemekte, doğal dengeyi bozmaktadır. Bu "duvarların" denizden gelen rüzgarları kesmesi sonucu yerleşme içinde hava akımı engellenmekte ve rüzgarın yaz aylarında serinletici etkisi büyük ölçüde azalmaktadır [11].

Kıyıların konut amaçlı kullanımları, kıyı mekanının yoğun ve plansız gelişmesine, toplumsal kullanım mekanı özelliğinin yitirilmesine yol açmaktadır. Bu da, kıyı mekan kimliğinin kaybolmasına ve kıyıların tanımsız alanlara dönüşmesine neden olmuştur [1].

Kıyılardaki doğal dengenin sürekliliği için, konut yerleşimleri kıyılardan uzakta yer almalıdır. Kıyıların gelişme biçimleri önceden planlanmalı, yoğunluk aza indirgenmelidir. Kıyılardaki doğal su akışının sağlanabilmesi için gerekli önlemler alınmalıdır [19].

Kıyının kara tarafından (kentin iç kısımlarından) görünebilirliği çok önemlidir ve yerleşim yapıları açık görüş olanağı sunan koridorlar biçiminde tasarlanmalıdır. Yapılar ve diğer elemanlar kıyıyı bir duvar gibi kapatmamalıdır. Buna bir çözüm olarak yapıların açık alanlarla ayrılması düşünülebilir [5].

Kıyıların işlevsel boyutlarının burada belirtilen kullanım tiplerinin yanı sıra başta ulusal savunma gibi başka önemli işlevleri de bulunmaktadır. Konu ile sınırlı kalındığından bunlar ayrıntılarıyla ele alınmamıştır. Tüm kıyı kullanım tiplerinin boyut ve potansiyelinin ulusal yasal düzenlemelerle bağımlı olduğu göz önünde bulundurulmalıdır.

YARARLANILAN KAYNAKLAR

- 1.ABACIOĞLU,M., 2001. Kıyı Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelik, Kıyı Kanunu, Açıklamalı-İçtihatlı İmar Kanunu Mevzuatı ve Uygulaması, Ankara.
- 2.AKESEN,A., 1978. Türkiye'de Ulusal Parkların Açık hava Rekreasyonu Yönünden Nitelikleri ve Sorunları (Örnek Uludağ Ulusal Parkı) İ.Ü.Yayın No.2484. O.F.Yayın No.262, İstanbul.
- 3.AKDOĞAN,G., 1984. Peyzaj Planlaması Açısından Ülkemizin Kıyısız Sorunları, Kıyıların Korunması Paneli, Adana.(s.40-46).
- 4.BAŞAL, M., GÜNEŞ, G., 1997. Kentsel Peyzaj Tasarımında Erişilebilirlik ve Sürdürülebilirlik, Doğayı Korumada Kent ve Ekoloji Sempozyumu, İTÜ.Mimarlık Fakültesi, İstanbul, (s.102-115).
- 5.BAYAZIT,N.,2001. Çağdaş Bir Yaşam İçin Kent Mobilyaları, I.Uluslararası Kent Mobilyaları Sempozyumu, s.17-22, İstanbul.
- 6.City of Burlington, Planning Department, Functional Policies, Waterfront. Available:[http://www.city.burlington.on.ca/Planning/Official%20Plan/Pa.../partII- 8 waterfront](http://www.city.burlington.on.ca/Planning/Official%20Plan/Pa.../partII-8%20waterfront). Referans Tarihi 21.01.2003
- 7.CYBRIWSKI,R., 1999. Changing patterns of urban public space, Cities, Vol.16, No.4 pp.223-231, Elsevier Science Ltd.,GB.
- 8.DEMİRALP,K.J.,1998. Nehir Kıyısı Kentsel Mekan Kullanımlarının Değerlendirilmesi Üzerine bir Çalışma:Vardar ve Yeşilirmak Kıyısı Örneği, Yüksek Lisans Tezi, Y.T.Ü.Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- 9.GÜNGÖR,Ö., 1994. Yeni İmar Yasası Döneminde İstanbul Kıyı Bandındaki Uygulamaların Değerlendirilmesi, Yüksek Lisans Tezi, İ.T.Ü.Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- 10.HUDSON,B.J., 1995. Waterfront Redevelopment, Heritage and Tourism in the Caribbean, Recreation and Tourism As A Catalyst For Urban Waterfront Redevelopment, s.91-105.USA.
- 11.KAMIŞ,Ö.,1991. Boğaziçi Kıyı Mekanında Yasal;Yönetimsel, Planlama Yaklaşımları ve Öneriler, Yüksek Lisans Tezi, Y.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü,İstanbul.
- 12.Kıyı Semineri, 1998. Bildiriler Kitapçığı, T.C.Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğü, Yayın No:97, Ankara.
- 13.KORÇA,P., 1984. Kıyılarda Arazi Kullanımı ve Türkiye Örneği, Yüksek Lisans Tezi, İTÜ.Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- 14.ÖZNAM ATAKAN, B., ALTINÇEKİÇ, H., AKESEN, A., 2008. Mersin Turizmde Doğal Peyzaj ve Orman Kaynaklarının İşlevsel Önemi, Mersin Sempozyumu, 19-22 Kasım 2008, Mersin.
15. SMITH, S. J., 1995. The Importance and Problems of City Waterside Regions, Recreation and Tourism as a Catalyst for Urban Waterfront Redevelopment, s.1-24, USA
16. SAMSUNLU, A., 1983. Açış Konuşması, Türkiye 7.Dünya Şehircilik Günü, Kıyılar Kolokyumu, Trabzon.
17. TANERİ, E., 1983. Kıyı Kullanımı, Türkiye 7.Dünya Şehircilik Günü, Kıyılar Kolokyumu, Trabzon.
- 18.TDK., Su Ürünleri Terimleri Sözlüğü.
- 19.TEKELİ, İ., 1976. Kıyı Planlamasının Değişik Boyutları, Mimarlık Dergisi, Sayı:2.
- 20.TÜMER, S., 1975. Rekreasyon İle İlgili Kavramlar Sınıflamalar, Peyzaj Mimarlığı Dergisi (2).
- 21.ÜNAL, Ö., 1997. Kıyıların Yönetimi ve Planlanmasında Kamu Yararı, Türkiye'nin Kıyı ve Deniz Alanları I.Ulusal Konferansı, Türkiye Kıyıları'97 Konferansı Bildiriler Kitabı.
- 22.Waterfront Strategy, City of Kingston, Ontario, Canada, Available:<http://www.city.kingston.on.ca/residents/waterfronts/index.asp>.

II. ORMANCILIKTA SOSYO-EKONOMİK SORUNLAR KONGRESİ Isparta'da gerçekleştirildi.

**SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ
ORMAN FAKÜLTESİ**

ORMANCILIKTA SOSYO-EKONOMİK SORUNLAR KONGRESİ

19-21 ŞUBAT 2009-İSPARTA

ADRES : SDÜ Prof.Dr.M.Lütfü Çakmakçı Kültür Merkezi
TELEFON : 0 246 211 3198 **FAKS** : 0 246 237 1810
E-POSTA : ormis@orman.sdu.edu.tr **URL** : <http://orman.sdu.edu.tr/ormis>

İlki 26-28 Mayıs 2006 tarihinde Ilgaz/Çankırı'da yapılan ORMANCILIKTA SOSYO-EKONOMİK SORUNLAR KONGRESİ'nin ikincisi Süleyman Demirel Üniversitesi, Orman Fakültesi, Orman Ekonomisi Anabilim Dalı tarafından, 19-21 Şubat 2009 tarihleri arasında, SDÜ Prof. Dr. M. Lütfü Çakmakçı Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Ormanlık İktisadi ve Sosyal Çalışma Grubu (ORMİS) üyelerini ve ormancılığın iktisadi, sosyal, hukuksal ve kültürel alanlarında çalışmalar yapan bilim insanlarını bilimsel bir toplantıda bir araya getirmek, ormancılığın iktisadi, sosyal, hukuksal ve kültürel sorunlarını ve çözüm önerilerini tartışmak, bu alanlardaki araştırmalarda öncelikleri belirlemek ve ORMİS'i etkinleştirme stratejilerini görüşmek ve değerlendirmek amacıyla toplanan

kongrede, 30'u sözlü ve 16'sı poster olmak üzere toplam 46 adet bildiri sunuldu. Kongrede sunulan bildirilerin tam metinlerine ve sonuç bildirgesine [kongre web adresinden](http://sablon.sdu.edu.tr/fakulteler/orman/ormis) (<http://sablon.sdu.edu.tr/fakulteler/orman/ormis>) ulaşılabilir.

Kongrede III. ORMANCILIKTA SOSYO-EKONOMİK SORUNLAR KONGRESİ'nin 2012'de İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi'nde yapılması kararı alındı.

TÜRKİYE'DE ORMAN KÖYLERİNİN SOSYAL ve EKONOMİK DURUMU

Reyhan Acartürk Orman Mühendisi
e.mail: acarturkr@hotmail.com

Orman köyü, orman içinde ve kenarında yaşayan köylere denilmektedir. Orman köylerinin yıllara göre nüfusu 1970 yılında 8,3 milyon, 1975 yılında 9,3 milyon, 1980 yılında ise 9,9 milyon olmasına rağmen orman köyü nüfusu 1990 sayımlarında 8,8 milyona düşmüştür. Bu da bize köylerden şehirlere göç olayının gerçeğini göstermektedir. Orman köylerinin sayısı 1985 yılında 17564, 1990 yılında 17900, 1997 yılında 19018 olmuştur. Orman köylüsünün milli gelirden aldığı pay yıllık ortalama 250 dolardır. Orman köylüsünün gerek milli gelirden aldığı payın

azlığı ve gerekse tarım arazilerinin verimsizliği, azlığı orman köylülerinin göç olayı ile karşı karşıya getirmiştir. Orman köylerini ekonomik ve sosyal yönden kalkındırabilmek için 1970 yılında ORKÖY (Orman ve Köy ilişkileri Genel Müdürlüğü) Orman Bakanlığı bünyesinde kurulmuştur. 1970 yılından itibaren ORKÖY orman köylüsüne yönelik ekonomik ve sosyal amaçlı projeler uygulamış olup, proje uygulamalarında büyük oranda başarı elde

edilmiştir. ORKÖY orman köylerini sosyo-ekonomi ve alt yapı tesisleri açısından bütün yönleri ile ele alan, ekonomik gelişme tedbirlerini içeren çok yönlü 'İLÇE KALKINMA PLANLARI' tanzim ederek 532 adet planı uygulamaya konmuştur. 1974-1992 yılları arasında 236000 orman köylüsüne bireysel kredi ile kooperatiflere 1992 yılı endekslerine göre 2.7 trilyon TL kredi verilmiştir. Uygulanan projelerde başarı elde edilmesine ve kredilerin geri dönüşüm oranının % 90'ın üzerinde olmasına rağmen kaynak ve yönetim yetersizliğinden çalışmalar amacına ulaşamamıştır.

Orman köylerini ekonomik ve sosyal yönden kalkındırabilmek için verilen krediler;

- 1-Süt inekçiliği
- 2-Arıcılık
- 3-Halıcılık
- 4-Zeytin, konserve
- 5-Peynir, yoğurt mandıraları ve soğuk hava depoları
- 6-Kekik fabrikaları kurulmasında kullanılmıştır.

7-Güneş enerjisi

Orman köylerine parasal kaynak olarak;

1973 yılında 1774 sayılı kanun ile GENEL BÜTÇEDEN her yıl fona binde bir pay aktarılması kanun hükmü olmasına rağmen hiçbir sene pay aktarılmamıştır.

6831 sayılı orman kanunun 31 ve 32 madde kapsamında olan orman köylerine tarife bedeli üzerinden ev ,ahır, samanlık için ucuz kereste verilmektedir.

6831 sayılı orman kanunun 40 maddesi, 1906 ve

3373 sayılı yasalarla değiştirilen 34 maddesi doğrultusunda orman kooperatiflerinin ürettikleri orman emvalini son depoya taşımaları şartı ile ürettikleri kerestelik tomrukların %25 oranında olmak üzere maliyet bedeli yapacak emval verilmesi, Orman köyü kooperatiflerine 1982-1991 yılları arasında 1375130 m³ yapacak, 19.557.597 ster yakacak odun maliyet bedeli üzerinden verilmiştir. Ayrıca bu dönem içinde 10,1 milyar TL bedel farkı ödenmiştir.

Orman mühendisleri ve ORKÖY elemanları özveri ile görevlerini yapmalarına rağmen, ORKÖY Genel Müdürlüğüne bakanlıkların yeniden yapılandırılmalarında gerekli değer verilmediğinden ilk yıllardaki gibi ORKÖY'ün çalışma hızı kalmamıştır.

Orman köylerinin sorunlarının kökten halledilmesi için 1744 sayılı orman kanuna göre her yıl Genel Bütçeden %01 oranında pay ayrılması gerekir.

ORKÖY'de emeği geçen bütün meslektaşlarıma teşekkür eder en derin sevgi ve saygılarımı sunarım. 24/02/2009

YAZIM KURALLARI

Dergi içeriğinde;

- Mesleksel olarak; yapılmış bilimsel-teknik inceleme, araştırma, gözlem ve uygulamalara ilişkin rapor vb sunumlara

- Gezi, anı, spor, sanat, öykü, şiir, resim, fotoğraf, karikatür vb sunumlarla, bu konulardaki görüş, eleştiri ve önerilere ve ayrıca güncel yaşamda karşılaşılan, günlük ilginç oluşumlara yer verilecektir.

- Dergimize yayınlanmak üzere gönderilen yazılar, e-posta aracılığıyla veya bilgisayar ortamında bir elektronik kopya (disket/CD) olarak, "Word" formatında gönderilmelidir.

- Yazar ve yazarların ad-soyadı ve tanıtımları yazı başlığının altında yer almalı, görevi ve varsa elektronik posta adresi verilmelidir.

- Yazının daha önce yayınlanıp yayınlanmadığı ayrıca bildirilmelidir.

- Yazılar, A4(210x297mm.) boyutlu kağıda 1,5 satır aralı 12 punto ve "Times New Roman Tur" özelliğinde yazılmalıdır.

- Yazılar, Çizim, Fotoğraf ve Tabloları ile birlikte 12 (oniki) sayfayı geçmemeli, tablo ve grafikler zorunlu ise kullanılmalıdır.

- Çizim, Tablo ve Fotoğraflar yazı içinde uygun yerlere numaralandırılarak konumlanmalıdır.

- Fotoğraflar net, temiz olmalı, slayt dışı sayısal gönderilen fotoğrafların çözünürlüğü yüksek olmalıdır. Çözünürlüğü düşük fotoğraflar baskıya uygun olmadıklarından kullanılmayacaktır.

- Tablo tanımları tablonun üst kısmında, çizim

tanıtımları şeklin alt kısmında kısa ve açık anlatımlı olmalıdır. •Yazılarda Türkçe sözcük kullanılmasına özen gösterilmeli, Türkçe yazım kurallarına uyulmalıdır. Yazı içindeki kısaltmalar ilk kullanımda parantez içinde açıklanmalıdır.

- Kullanılan formüllerdeki simgeler, birimleri ile birlikte açıklanmalıdır. Simgeler, "Uluslararası Birim Sistemi "ne uygun olmalıdır.

- Yazıda kaynak anılırken, kaynak yazarın soyadı, kaynak yazının yayın yeri ve yılı belirtilmelidir. İki den fazla ad varsa ilk yazarın soyadına "ve ark." Kısaltması eklenmelidir.

- Metin içinde alıntı yapıldığı anılan tüm yapıtlar, sona eklenecek "KAYNAKLAR" bölümünde yazarının soyadı göz önüne alınarak alfabetik sırayla anılmalıdır. Kaynak belirtmede; yazarın adı, yayının adı, yayın tarihi, yayınevi, yayınlayan kurum, yayın no'su, yayınlanan kent, sayfa sayısı yer almalıdır. Kaynak İnternet ortamındansa, yazar adı, yazı tarihi ve yapının adından sonra Web adresi belirtilmelidir.

- Yayımlanacak tüm yazı, çeviri ve belgelerdeki teknik ve içeriklerden doğacak sorumluluklar yazarına aittir.

- Dergi Yayın Kuruluna gönderilen yazı ve gönderiler yayınlansın-yayınlanmasın geri gönderilmez.

- Yayın Kurulu ve editör, yayınlanacak yazılarda gerekli gördüğü düzeltmeleri yapabilir ve uygun görülen yazılar dergide yayınlanır.

- Dergide yayınlanan yazılardan "Kaynak Göstermek" koşuluyla alıntı yapılabilir.

Abonelik ve Reklam için derneğimize başvurabilirsiniz...

ESKİ VE KALICI ADRESİMİZ YENİLENDİ

Yaklaşık üç yıldır özlemini duyduğumuz TUNA CADDESİ NO: 5 KIZILAY/ANKARA adresimize yeniden kavuştuk.

01.02.2006'da taşındığımız Mithatpaşa Caddesi 49/4'den 03.12.2008 günü ayrıldık.

Derneğimiz; nice yıllar sonra yenilenen bu yerinde hizmetini ulusal ve uluslar arası düzeyde sürdürsün.

ÜYELERİMİZİN DİKKATİNE

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ 53. OLAĞAN GENEL KURULU

11.04.2009 CUMARTESİ GÜNÜ ÇOĞUNLUKLU,
18.04.2009 CUMARTESİ GÜNÜ ÇOĞUNLUKSUZ
olarak,

SAAT 09:30'DA

DSİ KONFERANS SALONU
İsmet İnönü Bulvarı Yücetepe / ANKARA

ADRESİNDE TOPLANACAKTIR

TOD
YÖNETİM KURULU